

UCHWAŁA Nr XXXIII/204/01

Rady Gminy w Krasocinie

z dnia 26 września 2001 roku

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
terenu górniczego „Bukowa II”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 ze zm. Nr 58 poz. 261, Nr 106 poz. 496, Nr 132 poz. 622, z 1997 r. Nr 9 poz. 43, Nr 106 poz. 679, Nr 107 poz. 686, Nr 113 poz. 734 i Nr 123 poz. 775, z 1998 r. Nr 155 poz. 4014 i Nr 162 poz. 1126, z 2000 r. Nr 26 poz. 306, Nr 48 poz. 552, Nr 62 poz. 718, Nr 88 poz. 985, Nr 91 poz. 1009, Nr 95 poz. 1041 i z 2001 r. Nr 45 poz. 497), a także art. 7, art. 8, art. 10 ust. 1 pkt 1-10 i 11c oraz ust. 3, art. 26 i art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 ze zm. Nr 41 poz. 412, Nr 111 poz. 1279, z 2000 r. Nr 12 poz. 136, Nr 109 poz. 1157 i Nr 120 poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5 poz. 42 i Nr 14 poz. 124) w związku z art. 53 ust. 1i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne o górnicze (Dz. U. Nr 27 poz. 96 ze zm. z 1996 r. Nr 106 poz. 496, z 1997 r. Nr 88 poz. 554, Nr 111 poz. 726 i Nr 133 poz. 885, z 1998 r. Nr 106 poz. 668, z 2000 r. Nr 109 poz. 1157 i Nr 120 poz. 1268), po przedłożeniu przez Zarząd Gminy w Krasocinie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego „Bukowa II”, przygotowanego przez Biuro Techniczno – Usługowe „PLANPROJEKT” w Kielcach, pod kierownictwem głównego projektanta planu mgr inż. arch. Mieczysława Gębskiego, legitymującego się uprawnieniami urbanistycznymi Nr ewid. 940/89,

u c h w a ł a s i ę , c o n a s t ę p u j e :

DZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Rozdział 1

Ustalenia wprowadzające

§ 1.1. Uchwaleniu podlega miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego „Bukowa II”, zwany dalej „planem” lub „planem miejscowym”.

2. Plan miejscowy obejmuje część obszaru gminy Krasocin w granicach określonych załącznikiem graficznym do uchwały Nr 28/II/99 Rady Gminy w Krasocinie z dnia 8 marca 1999 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego „Bukowa” i zmienia dla tej części obszaru ustalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Krasocin w zakresie, o którym mowa w § 35.

3. Ustalenia planu miejscowego stanowią treść niniejszej uchwały. Integralną częścią planu jest „Rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego BUKOWA II – skala 1: 5000”, zwany dalej „rysunkiem planu”, obowiązujący w granicach terenu górniczego.

4. Do planu miejscowego dołącza się, jako odrębne opracowanie nie podlegające uchwaleniu, „Prognozę skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego BUKOWA II na środowisko przyrodnicze”.

5. Plan miejscowy został poprzedzony opracowaniem ekofizjograficznym terenu górniczego „BUKOWA II”, zawierającym poszerzone materiały informacyjne do wykorzystania w sprawach, o których mowa w § 4.

§ 2. Ilekroć w uchwale lub w rysunku planu jest mowa o:

- 1) „planie ogólnym” – należy przez to rozumieć miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Krasocin, o którym mowa w § 35,
- 2) „złożu” – należy przez to rozumieć udokumentowane dokumentacją geologiczną złoża wapieni jurajskich „Bukowa”,
- 3) „pracach geologicznych” – należy przez to rozumieć projektowanie i prowadzenie badań złoża, połączone z wykonywaniem robót geologicznych oraz sporządzanie dokumentacji geologicznej,
- 4) „dokumentacji geologicznej” – należy przez to rozumieć przedstawione wyniki prac geologicznych, określające zasoby złoża oraz rozpoznanie jego budowy geologicznej na potrzeby zakładu górniczego,
- 5) „przedsiębiorcy” – należy przez to rozumieć podmiot gospodarczy, jakim jest aktualnie LHOIST BUKOWA Sp. z o.o., posiadający konce-

się na wydobywanie kopalin ze złoża, a także prowadzący przerób wydobywanej kopaliny,

- 6) „koncesji” – należy przez to rozumieć udzieloną przedsiębiorcy, przez organ koncesyjny – jakim jest właściwy do spraw ochrony środowiska minister, koncesję na prowadzenie wydobywania kopalin ze złoża,
- 7) „zakładzie górniczym” – należy przez to rozumieć wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących przedsiębiorcy do bezpośredniego wydobywania kopaliny ze złoża, w tym wyrobisko górnicze, obiekty budowlane oraz technologicznie związane z nimi obiekty i urządzenia przeróbcze,
- 8) „zakładzie przeróbczym” – należy przez to rozumieć wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół obiektów budowlanych, urządzeń i innych środków, służących przedsiębiorcy do przerobu i dystrybucji części wydobytej kopaliny ze złoża,
- 9) „teren górniczy” – należy przez to rozumieć teren górniczy „Bukowa II”, stanowiący wyznaczoną przez organ koncesyjny przestrzeń, objętą przewidywanymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego,
- 10) „obszarze górniczym” – należy przez to rozumieć obszar górniczy „Bukowa II”, stanowiący przestrzeń wyznaczoną przez organ koncesyjny w obrębie terenu górniczego, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny objętej koncesją,
- 11) „teren zamknięty” – należy przez to rozumieć określony planem teren lub obiekt budowlany w całości lub w części, niezbędny na cele bezpośredniego wydobywania kopaliny ze złoża i będący w dyspozycji zakładu górniczego,
- 12) „projekcie zagospodarowanie złoża” – należy przez to rozumieć zatwierdzany decyzją przez organ koncesyjny projekt, sporządzony przed przystąpieniem do wydobywania kopaliny na podstawie dokumentacji geologicznej oraz warunków określonych w koncesji i w planie miejscowym dla terenu górniczego, zapewniający ochronę złoża i stosowanie technologii eksploatacji ograniczającej ujemny wpływ na środowisko,
- 13) „planie ruchu zakładu górniczego” – należy przez to rozumieć plan, sporządzony przez przedsiębiorcę na podstawie projektu zagospoda-

rowania złoża, warunków określonych w koncesji oraz w planie miejscowym dla terenu górniczego, zatwierdzony decyzją przez właściwy organ nadzoru górniczego i stanowiący podstawę ruchu zakładu górniczego,

- 14) „właściwym organie nadzoru górniczego” – należy przez to rozumieć Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach, właściwego w sprawach nadzoru i kontroli nad ruchem zakładu górniczego,
- 15) „przedsięwzięciach mogących znacząco oddziaływać na środowisko” – należy przez to rozumieć przedsięwzięcia określone przepisami szczególnymi, których rodzaj lub kryteria kwalifikacyjne wskażą na możliwość ich znaczącego oddziaływania na środowisko i dla których – w związku z tym – wydawanie decyzji związanych z ich realizacją wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko,
- 16) „nieuciążliwości dla warunków mieszkaniowych” – należy przez to rozumieć brak uciążliwości lub ograniczenie, do wskaźników dopuszczalnych przepisami szczególnymi, uciążliwych stanów utrudniających życie lub dokuczliwych, jakie mogą wystąpić w obrębie zabudowy z pomieszczeniami mieszkalnymi,
- 17) „terenie” bez bliższego określenia – należy przez to rozumieć teren oznaczony odpowiednim symbolem, o przeznaczeniu przypisanym w planie do tego symbolu, wyodrębniony liniami rozgraniczającymi w rysunku planu,
- 18) „obszarze funkcjonalnym” – należy przez to rozumieć oznaczony odpowiednim symbolem zespół terenów, pozostających ze sobą w bezpośrednich związkach funkcjonalnych lub w związkach terytorialnych, rozdzielonych trasami komunikacyjnymi,
- 19) „ustaleniach planu” – należy przez to rozumieć łączne ustalenia wynikające z integralnych części planu miejscowego: uchwały i jej załącznika graficznego w postaci rysunku planu,
- 20) „strukturze przestrzennej planu” – należy przez to rozumieć określony ustaleniami planu układ funkcjonalny elementów planu wraz z ich oddziaływaniem wzajemnym i skutkami dla położonego poza planem otoczenia,
- 21) „postulowanym rozwiązaniu” – należy przez to rozumieć takie rozwiązanie planu miejscowego, które może być pominięte lub zmienio-

ne w toku realizacji w zakresie, który nie wpłynie ujemnie na strukturę przestrzenną planu,

- 22) „obowiązującej linii rozgraniczającej” – należy przez to rozumieć linię rozgraniczającą obszary funkcjonalne lub tereny, która nie może być przesunięta w toku realizacji planu, jeżeli ustalenia realizacyjne tego nie dopuszczają,
- 23) „orientacyjnej linii rozgraniczającej” – należy przez to rozumieć linię rozgraniczającą obszary funkcjonalne lub tereny, która może być w uzasadnionych przypadkach przesunięta w toku realizacji planu, jeżeli ustalenie realizacyjne nie stanowi inaczej i jeżeli nie spowoduje to naruszenia struktury przestrzennej planu i przepisów szczególnych,
- 24) „tytule prawnym” – należy przez to rozumieć prawo własności, użytkowania, zarządu oraz inne prawa wynikające z umów cywilnoprawnych,
- 25) „opinii urbanistycznej” – należy przez to rozumieć opinię, odnoszącą się do zagadnień zagospodarowania przestrzennego, wydaną przez osobę posiadającą uprawnienia urbanistyczne,
- 26) „przepisach szczególnych” – należy przez to rozumieć obowiązujące ustawy, przepisy wykonawcze do tych ustaw, Polskie Normy oraz przepisy prawa miejscowego.

Rozdział 2

Zakres przedmiotowy ustaleń planu miejscowego

§ 3.1. Przedmiotem planu jest teren górniczy „Bukowa II”, o powierzchni 515 ha 9318 m², wyznaczony przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w koncesji nr 54/96 z dnia 20.12.1996 r. ze zmianą nr 56/96 z dnia 06.01.1997 r., udzielonej przedsiębiorcy LHOIST BUKOWA Sp. z o.o., na wydobywanie wapieni jurajskich ze złoża „Bukowa”, przy czym granice tego terenu wynikają z przewidywanego docelowo zasięgu odwodnienia złoża, składowania mas nadkładu i wydobywanej kopaliny.

2. W granicach terenu górniczego znajdują się:

- 1) zakład górniczy,

- 2) zakład przeróbczy,
- 3) zespół mieszkalno –pomocniczy,
- 4) część zabudowy wsi Skorków,
- 5) fragment wielorodzinnego osiedla mieszkaniowego Bukowa,
- 6) fragment zabudowy jednorodzinnej osiedla Bukowa,
- 7) fragment czynnego cmentarza grzebalnego,
- 8) elementy infrastruktury zewnętrznej:
 - a) linia kolejowa Kielce - Częstochowa,
 - b) droga powiatowa Nr 15405 Gruszczyń – Skorków – Leśnica,
 - c) droga 1534004 Cieśle – Bukowa – Skorków,
 - d) linie elektroenergetyczne 15 kV na potrzeby przemysłu,
 - e) linie elektroenergetyczne 15 kV na potrzeby pozostałych odbiorców w granicach i poza granicami terenu górniczego,
 - f) linia światłowodowa Krasocin – Bukowa,
- 9) elementy infrastruktury lokalnej:
 - a) zakładowe ujęcie wód podziemnych „Bukowa” ze zbiornikiem wyrównawczym,
 - b) ujęcie wód podziemnych ze stacją wodociagową „Skorków”,
 - c) ujęcie wód podziemnych „Cieśle”,
 - d) sieć wodno – kanalizacyjna,
 - e) rów odprowadzający wody złożowe i opadowe,
 - f) stacje transformatorowe i linie niskiego napięcia na potrzeby lokalnych odbiorców,
- 10) częściowo zrekultywowane tereny poeksploatacyjne z magazynem materiałów wybuchowych i czasowym składowiskiem surowca rezerwowego,
- 11) tereny użytków rolnych i leśnych,
- 12) tereny nieużytków poeksploatacyjnych ze starymi wyrobiskami, podlegające ustaleniom planu w dalszej fazie zagospodarowania przestrzennego, z wyłączeniem pkt 5, 6, 7 i 8a.

§ 4.1. Zamierzeniem ustaleń planu miejscowego jest uwzględnienie zasady zrównoważonego rozwoju i zapewnienie integracji wszelkich działań podejmowanych w granicach terenu górniczego, w celu:

- 1) wykonywania uprawnień określonych w koncesji,
- 2) zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego,
- 3) ochrony środowiska, w tym obiektów budowlanych.

2. Ustalenia planu miejscowego stanowią podstawę dla:

- 1) wójta – do wydawania w granicach terenu górniczego, z wyłączeniem terenów zamkniętych, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,

- 2) starosty, a także dla wójta działającego w ramach powierzonych zadań – do wydawania decyzji z zakresu administracji architektoniczno – budowlanej, z wyłączeniem obiektów i robót budowlanych na terenach zamkniętych zakładu górniczego,
- 3) wojewody – do wydawania w granicach terenów zamkniętych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- 4) przedsiębiorcy – do aktualizacji projektu zagospodarowania złoża i planu ruchu zakładu górniczego w miarę istniejących potrzeb oraz do podejmowania innych działań związanych z ustaleniami planu, w tym do dalszego rozpoznania złoża w granicach terenu górniczego,
- 5) właściwego organu nadzoru górniczego – do uwzględnienia w sprawowanym nadzorze i kontroli nad ruchem zakładu górniczego, w tym przy sprawowaniu specjalistycznego nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa, obejmującego administrację architektoniczno – budowlaną w odniesieniu do obiektów i robót budowlanych na terenach zamkniętych zakładu górniczego.

§ 5.1. Plan miejscowy zachowuje swoją merytoryczną przydatność do czasu aktualności objętych działem II uwarunkowań z dopuszczalnymi zmianami, jakie wynikają z ustaleń realizacyjnych.

2. Zmiana przesłanek merytorycznej przydatności planu miejscowego, o jakich mowa w ust. 1, wymaga sporządzenia zmiany części lub całości tego planu.

DZIAŁ II UWARUNKOWANIA DZIAŁAŃ PODEJMOWANYCH W GRANICACH TERENU GÓRNICZEGO

Rozdział I Związki z zewnętrznym układem przestrzennym

§ 6.1. Teren górniczy „Bukowa II”, wyznaczony dla złoża „Bukowa”, położony jest w zachodniej części województwa świętokrzyskiego, w południowo- wschodniej części gminy Krasocin, na gruntach sołectw Bukowa, Skorków, Cieśle i Występy.

2. Teren górniczy obejmuje ciąg wzniesień oraz ich północnych stoków o wysokości wahającej się od 338 m npm do 325 m npm, z najniższej po-

łożoną północną częścią na rzędnej 252 m npm. Pasma wzniesień stanowi dział wodny II rzędu między zlewniami rzek Nidy i Pilicy. W odległości ok. 800 m na północny – wschód od złoża płynie potok, będący dopływem Łososiny w zlewni Nidy i stanowiący odbiornik wód złożowych z zakładu górniczego oraz wód deszczowych z zakładów górniczego i przeróbczego.

3. Teren górniczy jest otoczony z trzech stron – z wyłączeniem strony wschodniej – zabudową wsi Bukowa, Skorków, Cieśle i Występy, z której część zabudowy wsi Skorków i osiedla Bukowa jest położona w granicach terenu górniczego.

4. Położony w granicach terenu górniczego zakład przeróbczy i pośrednio - przylegający do niego zakład górniczy, są powiązane z zewnętrznym układem komunikacyjnym własną bocznicą kolejową, połączoną torem dojazdowym ze stacją PKP Małogoszcz oraz drogą powiatową relacji Gruszczyn – Skorków – Leśnica i drogą, planowaną jako gminna, relacji Cieśle – Bukowa – Skorków. Obie drogi krzyżują się w obrębie terenu górniczego z linią kolejową w sposób ograniczający ich użytkowość. W odniesieniu do drogi powiatowej jest to przejazd pod wiaduktem kolejowym o zaniżonych parametrach (szerokość 3,9 m, wysokość 3,2 m), w odniesieniu do drogi gminnej jest to strzeżony przejazd kolejowy.

5. Obiekty położone w granicach terenu górniczego zasilane są w energię elektryczną liniami elektroenergetycznymi 15 kV, wyprowadzonymi z GPZ – ów 110/15 kV położonych poza terenem górnym. Zaspokajają one aktualne i docelowe potrzeby w tym zakresie.

6. Łączność telekomunikacyjną obiektów położonych w granicach terenu górniczego zapewnia linia światłowodowa, biegnąca przez Bukowę, Skorków, Występy i Gruszczyn do Krasocina, połączonego inną linią światłowodową z Kielcami.

7. Odbiornikiem ścieków socjalno – bytowych, z obiektów położonych na obszarze górnym i z wielorodzinnego osiedla mieszkaniowego Bukowa, jest mechaniczno- biologiczna oczyszczalnia ścieków, położona w Skorkowie, poza granicami terenu górniczego, o przepustowości 250 m³/dobę, działająca w oparciu o pozwolenie wodnoprawne Wojewody Świętokrzyskiego, zawarte w decyzji z dnia 12.11.2000 r. znak: OSR.II-6811/51/2000.

8. Odbiorcami drobnych frakcji kamienia i odpadów przemysłowych, o których mowa w § 12 ust. 7, są wyspecjalizowane w utylizacji tych odpa-

dów przedsiębiorstwa, a także osoby fizyczne i inne jednostki organizacyjne w zakresie zgodnym z przepisami szczególnymi o odpadach.

9. Odbiorcą odpadów socjalno – bytowych jest wysypisko komunalne Kępny Ług koło Włoszczowy, administrowane przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o. o. we Włoszczowie.

Rozdział 2

Uwarunkowania geologiczno – górnicze

§ 7. Uwarunkowania geologiczno – górnicze rzutujące na wykonywanie uprawnień przedsiębiorcy, określonych koncesją w granicach terenu górniczego „Bukowa II”, są zdeterminowane zarówno warunkami naturalnymi występującego tu złoża kopaliny jak i dotychczasową oraz przesądzoną już na dającą się przewidzieć przyszłość działalnością badawczą, dokumentacyjną i wydobywczą na tym terenie.

§ 8.1. Określenie granic i zasobów złoża „Bukowa”, a także rozpoznanie budowy geologicznej oraz określenie warunków wydobywania kopaliny i skutków tego wydobywania dla środowiska, zawiera dokumentacja geologiczna, opracowana w 1976 roku i uzupełniona dodatkami: Nr 1 z 1982 roku i Nr 2 z 1988 roku, zwana dalej łącznie „dokumentacją geologiczną”, zatwierdzona przez Ministerstwo Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa decyzją z dnia 28.09.1989 r. nr KZK/012/U/5451/88.

2. Złoże buduje kompleks utworów wapiennych i wapienno – marglistych jury górnej, których zasoby geologiczne stanowią surowiec przydatny dla przemysłu wapienniczego, produkcji kamienia wapiennego, topników wielkopieczowych, wapna niegaszonego i suchogaszonego, a także surowiec dla przemysłu cementowego.

3. Złoże, o powierzchni 144 ha, zostało podzielone w dokumentacji geologicznej na dwie części:

- 1) północną – stanowiącą bazę surowca dla potrzeb istniejącego zakładu przerobczego oraz
- 2) południową – posiadającą surowiec dla przemysłu wapienniczego i cementowego, traktowaną jako bazę perspektywiczną dla przemysłu cementowego z uwagi na występujące partie margliste surowca.

4. Udokumentowane do poziomu 200 m npm złoża jest częściowo zawodnione, ze średnią rzędną stabilizacji zwierciadła wody wynoszącą 244,8 m npm, co stanowi istotne ograniczenie w jego wglębnej eksploatacji.

5. Planuje się dalsze prace geologiczne w kierunku wschodnim i południowym od udokumentowanych aktualnie granic złoża, a także w głąb górotworu, wyniki których zostaną przedstawione w dodatkowej dokumentacji geologicznej.

§ 9.1. Kopaliny ze złoża „Bukowa”, ze względu na swoje znaczenie gospodarcze, są przedmiotem działalności górniczej, przewidzianej do wyczerpania jego zasobów przemysłowych, z możliwością poszerzenia tej działalności w oparciu o wyniki planowanych prac geologicznych.

2. Kontynuacją prowadzonej od kilkudziesięciu lat eksploatacji złoża jest aktualnie prowadzone wydobywanie wapienia na podstawie udzielonej przedsiębiorcy koncesji, o której mowa w § 3 ust.1, z terminem ważności do 05.01.2017 roku.

3. Obszar górniczy „Bukowa II”, o powierzchni 394 ha 937 m², wyznaczony został przez organ koncesyjny łącznie z terenem górniczym „Bukowa II” w koncesji, udzielonej na wydobywanie wapienia ze złoża „Bukowa”, o której mowa w § 3 ust.1, przy czym obejmuje on tereny bezpośrednio przylegające do złoża i przekształcane w wyniku prowadzonej działalności górniczej.

4. Sposób eksploatacji złoża został określony w opracowanym w 1993 roku projekcie zagospodarowania tego złoża, zatwierdzonym decyzją Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 18.03.1993 r. znak: GO/414/C/93, uzupełnionym dodatkiem Nr 1, zatwierdzonym przez powyższy organ decyzją z dnia 17.12.1998 r. znak: DGwk/KW/483-4136/98, określającym zakres eksploatacji północnej części złoża do roku 2016 oraz sposób usuwania nadkładu i jego składowania. Opracowany dodatek nr 2 do projektu zagospodarowania złoża uwzględnia zagospodarowanie pozostałej jego części.

5. Eksploatacja złoża wapieni prowadzona jest metodą odkrywkową w wyrobisku stokowo-wglębnym, systemem ścianowym na trzech poziomach wydobywczych:

- 1) poziom I – 285 m npm w rejonie północnym, w większości wyeksploatowany,

- 2) poziom II – 260 m npm, rozwinięty w centrum północnej części złoża na dwa fronty eksploatacyjne:
 - a) południowo – wschodni o długości około 500 m,
 - b) południowy o długości około 400m,
- 3) poziom III – 240 m npm, udostępniony przy północnej granicy złoża, z eksploatacją prowadzoną w kierunku południowym frontem o długości około 400 m.

Okolo 2008 r. przewiduje się uruchomienie poziomu IVa do 230 m npm, związanego z potrzebą znacznego wypompowywania wód złożowych.

6. Urabianie złoża wapieni odbywa się przy pomocy materiałów wybuchowych, głównie metodą strzelania długimi pionowymi otworami i pomocniczo strzelania krótkimi pionowymi i poziomymi otworami. Do likwidacji brył nadwymiarowych stosuje się strzelanie rozszczepowe.

Materiały wybuchowe są magazynowane w podziemnym składzie materiałów wybuchowych, położonym w granicach terenu górniczego, skąd dowożone są do wyrobiska drogą wewnętrzną.

7. Usuwanie nadkładu, po dokonanych już częściowym zrehabilitowaniu nadkładu z wcześniejszej eksploatacji w starym wyrobisku, położonym w kierunku zachodnim od kopalni, przy dalszej eksploatacji odbywać się będzie na zwałowisku wewnętrznym i na trzech zwałowiskach zewnętrznych w stosunku do granic złoża. Zwałowisko wewnętrzne przewidziane przy zachodniej granicy złoża, będzie możliwe po częściowym wyeksploatowaniu surowca z poziomu III, co pozwoli na oparcie stopy zwałowiska na rzędnej 240 m npm. Zwałowiska zewnętrzne za północną, południową i zachodnią granicą złoża, po złożeniu na nich pozostałej części nadkładu, zostaną zalezione jako bufory ochronne dla docelowej eksploatacji złoża.

Zdejmowanie nadkładu powinno następować w sposób selektywny, przez oddzielenie warstwy humusu i zachowanie go na wydzielonej części składowiska do celów rekultywacyjnych.

8. Urabiane materiałami wybuchowymi wapienie są ładowane koparkami łyżkowymi na samochody samowyładowcze i transportowane do zakładu przeróbczego, do załadunku na środki transportu zewnętrznego lub na składowisko surowca, gruntowymi drogami wewnętrznymi, mieszczącymi się w granicach terenu górniczego.

9. Drobną frakcją kamienia, nie wykorzystaną obecnie w całości w zakładzie przeróbczym, gromadzona jest w dawnym wyrobisku kopalnianym oraz na czasowych składowiskach, z przeznaczeniem jej do dalszego zagospodarowania w sposób określony w § 12 ust. 7.

10. Warunki hydrogeologiczne złoża „Bukowa” oraz prognozy przewidywanych dopływów wód podziemnych do poszczególnych poziomów eksploatacyjnych ustalone zostały w dokumentacjach hydrogeologicznych z 1995 i 1999 roku. Wynika z nich niezbędność odwodnienia poziomu III eksploatacji przy pomocy pomp i rurociągów do osadnika znajdującego się na rowie odpływowym i odprowadzenia wód stąd do pobliskiego cieku wodnego. Odwodnienie poziomu 230 m npm powoduje skutki, wyrażające się zwiększeniem promienia leja depresyjnego do 560 m i prawie dwukrotnym przekroczeniem ilości wód złożowych, dopuszczalnej do odprowadzenia ich do cieku na podstawie pozwolenia wodnoprawnego Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 29.05.2000 r. nr OSR.II-6811/15/2000. Wymagać to będzie odpowiedniego rozwiązania gospodarki wodnej, związanej z położonymi w pobliżu ujęciami wód podziemnych oraz ze sposobem odprowadzenia nadmiaru wód złożowych w oparciu o nowe warunki pozwolenia wodnoprawnego, z uwzględnieniem możliwości ich użytkowego wykorzystania.

11. Zakład górniczy jest zasilany jednostronnie napięciem 6 kV przy pomocy kabla z głównej podstacji zasilającej zakładu przerobczego. Rozdział energii elektrycznej w kopalni realizowany jest przy pomocy przesuwnych rozdzielni 6 kV i stacji transformatorowych 6/0,4 kV z transformatorem 160-250 kVA. Rozdzielnia i stacje zlokalizowane są na trzech poziomach eksploatacyjnych, z których można zasilać ruchome urządzenia kopalni, połączone przesuwными sieciami kablowymi. Nie przewiduje się istotnych zmian w sposobie zasilania kopalni w energię elektryczną, co nie wyklucza dopuszczalności przebudowy, rozbudowy i modernizacji zarówno systemu zasilania jak i urządzeń z nim związanych.

12. Połączenie telekomunikacyjne zakładu górniczego jest zintegrowane z takim połączeniem dla zakładu przerobczego.

13. Gospodarka wodno – ściekowa kopalni, w niezbędnym dla niej zakresie, powiązana jest z zakładem przerobczym.

14. Wpływ na środowisko i jego ochrona oraz zagrożenie bezpieczeństwa publicznego, związane z zakładem górniczym, omówione zostały łącznie z zakładem przerobczym w §§ 12-14.

Rozdział 3

Uwarunkowania związane z przerobem kopaliny

§ 10.1. Uwarunkowania związane z przerobem kopaliny są zdeterminowane stanem aktualnym i przesądzonym kierunkiem modernizacji zakładu przeróbczego.

2. Zakład przeróbczy, położony w północno – zachodniej części terenu górniczego, przerabia wydobywany ze złoża kamień wapienny, poddając go obróbce w piecach szybowych opalanych koksem oraz w nowym piecu opalonym olejem opałowym ciężkim. Proces technologiczny obejmuje również sortowanie i suszenie kamienia wapiennego oraz jego przemiał, przemiał i sortowanie wapna, hydratyzowanie wapna, pakowanie wapna z silosów.

3. Obok obiektów produkcyjnych, w skład zakładu przeróbczego wchodzi obiekty gospodarki energetycznej, magazynowej, wodno – ściekowej, warsztaty, obiekty związane z ekspedycją produktów, administracyjno – socjalne, drogi technologiczne, place manewrowe i składowiska otwarte.

4. Na produkty zakładu przeróbczego składają się: kamień wapienny, wapno palone mielone, wapno hydratyzowane, mączka wapienna, kreda pastwna i malarska, pył wapienny dla kopalni i rolnicze nawozy wapniowe.

5. Zakład przeróbczy jest wyposażony w wewnętrzną sieć drogową i własną bocznice kolejową, połączone z zewnętrznym układem komunikacyjnym. Wewnętrzna sieć drogową i bocznica kolejowa podlegają modernizacji związanej z dostosowaniem ich do lepszej obsługi wewnętrznej modernizowanego zakładu oraz do wymagań bezpylnego załadunku produktów.

Transport produktów na zewnątrz zakładu przeróbczego odbywa się samochodami lub wagonami kolejowymi z zakładowych torów kolejowych. Sposób planowanego transportu produktów nie ulegnie zmianie, natomiast modernizacji ulega ich sposób załadunku na środki transportu, poprzez budowę dodatkowego punktu załadunku kamienia na samochody i wagony, wyposażonego w zasypniki umożliwiające bezpylny załadunek.

6. Zasilanie zakładu przeróbczego w energię elektryczną odbywa się liniami średniego napięcia 15 kV wyprowadzonymi z GPZ 110/15 kV w Gnieździskach do głównej podstacji zasilającej 15/6/0,4 kV, z której zasilane są poszczególne obiekty technologiczne liniami kablowymi. Planuje się budowę dodatkowych oddziałowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV, co pozwoli na dwukrotne zwiększenie mocy zainstalowanej urządzeń zakładu.

7. W zakresie łączności telekomunikacyjnej, zakład przeróbczy i zakład górniczy obsługiwane są za pośrednictwem stacji kontenerowej, usytuowanej na parkingu, przez linię światłowodową, biegnącą do Krasocina.

8. Zakład przeróbczy zaopatruje się w wodę z własnego ujęcia zlokalizowanego w granicach terenu górniczego w oparciu o dwie czynne studnie głębinowe. Ujęcie eksploatowane jest na potrzeby zakładu górniczego i zakładu przeróbczego, a także na potrzeby innych odbiorców, o których mowa w § 30 ust. 1 pkt 1. Ujęcie to zaspokaja, ze znaczną nadwyżką, zapotrzebowanie tych wszystkich odbiorców.

9. Istniejący zorganizowany system odprowadzania ścieków socjalno – bytowych, poprzez kanalizację do trzystopniowej oczyszczalni mechaniczno – biologicznej w Skorkowie, położonej poza terenem górniczym, obsługuje w dostateczny sposób zakład górniczy, zakład przeróbczy oraz zespół mieszkalno - pomocniczy. Ścieki z mycia samochodów technologicznych oczyszczane są, przed wprowadzeniem do odbiornika, w odстойniku szlamu $V = 6 \text{ m}^3$ oraz w separatorze olejów typ PEK 1800. Zakład planuje wybudowanie nowoczesnej myjni samochodowej dla odbiorców wapna, która pracować będzie w obiegu zamkniętym począwszy od 2002 roku.

10. Wody opadowe z zakładu przeróbczego, poprzez kratki ściekowe i kanalizację deszczową, wprowadzane są do rowu otwartego, który prowadzi je do cieku położonego poza terenem górniczym. Plan nie przewiduje zmiany tego systemu, poza niezbędnością podczyszczenia wód przed wprowadzeniem ich do odbiornika.

11. Źródłem ciepła jest zakładowa kotłownia opalana koksem. Do opalania nowej kotłowni pary technologicznej planowane jest użycie oleju opałowego.

12. Gospodarkę odpadami przemysłowymi i socjalno – bytowymi omówiono w § 12 ust. 7.

13. Wpływ na środowisko i jego ochrona oraz zagrożenie bezpieczeństwa publicznego, związane z zakładem przeróbczym omówione zostały łącznie z zakładem górniczym w §§ 12-14.

§ 11.1. Prowadzona modernizacja zakładu przeróbczego ma na celu:

- 1) maksymalne wykorzystanie w toku produkcji wydobytego kamienia i eliminację odpadów produkcyjnych,
- 2) zmniejszenie uciążliwości zakładu poprzez zmniejszenie emisji zanieczyszczeń i obniżenie poziomu hałasu emitowanego do środowiska,

- 3) ulepszenie gospodarki wodno – ściekowej,
- 4) uzyskanie efektów ekologicznych, zgodnych z bieżącymi przepisami szczególnymi o ochronie środowiska.

2. Usytuowanie zakładu przeróbczego w przestrzeni ograniczonej linią kolejową Kielce – Częstochowa i obszarem eksploatacyjnym kopalni wapienia powoduje, że modernizacja tego zakładu związana jest z koniecznością wyburzenia niektórych istniejących obiektów i racjonalnym zagospodarowaniem powierzchni przydatnych do zabudowy.

Rozdział 4

Wpływ na środowisko i jego ochrona

§ 12.1. Uciążliwości i zagrożenia dla środowiska, jakie wynikają lub mogą wynikać z łącznej działalności zakładu górniczego i zakładu przeróbczego, dotyczą głównie:

- 1) zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego,
- 2) wpływu na klimat akustyczny,
- 3) oddziaływania na glebę i szatę roślinną,
- 4) oddziaływania na wody podziemne i stosunki wodne,
- 5) powstawania odpadów,
- 6) oddziaływania na istniejącą zabudowę i stan zdrowia ludności,
- 7) skutków sytuacji awaryjnych,
- 8) zmian przyrodniczych i krajobrazowych

i w tym zakresie wymagają przeciwdziałań i działań ograniczających ich skutki dla środowiska, przewidzianych planem i przepisami szczególnymi.

2. Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego ma charakter:

- a) niezorganizowanej emisji pyłów w związku z wierceniami otworów strzelniczych, robotami strzałowymi oraz załadunkiem, przeładunkiem i transportem urobku i produktów,
- b) zorganizowanej emisji pyłów i gazów, głównie z baterii pieców szybowych opalanych koksem.

Niezorganizowana emisja pyłów przez zakład górniczy nie wykazuje zagrożeń szkodliwych dla otoczenia. Zanieczyszczenie powietrza przez zakład przeróbczy, określone ważną do dnia 31 grudnia 2008 roku decyzją o dopuszczalnych ilościach zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego znak: OSR.III-6610/6/2000 z dnia 07.09.2000 roku, wydaną przez Wojewodę Świętokrzyskiego i podlegające monitoringowi w 12 punktach pomiarowych, wykracza poza aktualne granice zakładu przeróbczego w kierunku

północno – zachodnim, mieści się jednak w granicach terenu górniczego i zmienionej strefie ochronnej, o której mowa w § 13 ust. 2. Na zmniejszenie tej emisji zanieczyszczeń wpłynie nowy piec szybowy, opalany olejem opałowym ciężkim i ograniczający pracę istniejących nieodpylanych pieców, a także odpylenie czterech pieców koksowych i modernizacja załadunku produktów na środki transportu zewnętrznego.

3. Klimat akustyczny w otoczeniu zakładów górniczego i przeróbczego tworzą dźwięki pochodzące ze źródeł nie związanych z tymi zakładami, w szczególności hałas komunikacyjny kolejowy i samochodowy a także pochodzący z zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, na który nakłada się hałas wewnątrzzakładowy:

- a) technologiczny, powstający w procesie wydobywczym i przeróbczym, związany z pracą maszyn ciężkich, robót strzałowych, z załadunkiem i wyładunkiem urobku i produktów,
- b) transportowy, związany z bazą transportową i ruchem pojazdów wewnątrz zakładów,

odczuwalny w ciągu całej doby z uwagi na trzysmianową pracę.

Hałas ten wykracza w niewielkim zakresie poza dopuszczalny przepisami szczególnymi poziom, zarówno w porze nocnej (o około 4 dB) jak i daytimej (o około 6 dB), na terenie pozostającym poza granicami zakładu przeróbczego w kierunku północno – zachodnim, jakkolwiek wykroczenie to mieści się w granicach terenu górniczego i strefy ochronnej, o której mowa w ust. 2, przy czym jego wpływ na środowisko zostanie skutecznie ograniczony poprzez zagospodarowanie tej strefy w sposób omówiony w § 13 ust. 2.

4. Oddziaływanie na glebę i szatę roślinną spowodowane jest emisją związków wapnia, głównie w postaci CaCO_3 i CaO , mającą wpływ zwłaszcza na alkalizację środowiska glebowego.

Poza zmniejszeniem emisji pyłów na skutek modernizacji zakładu przeróbczego, która ma doprowadzić do zmniejszenia opadu pyłu na całym terenie górniczym do 150 ton / km^2 /rok, skutki alkalizacji gleb mogą być ograniczone rezygnacją z ich wapnowania, a także przez właściwy dobór nawozów i upraw.

Wpływ emisji zanieczyszczeń na lasy mieści się w I strefie zagrożeń przemysłowych, ocenianych jako małe.

Istotne znaczenie dla oceny skutków zanieczyszczeń ma okoliczność, że najbliższe położone grunty rolne i leśne będą sukcesywnie obejmowane eksploatacją złoża, w związku z czym stracą swój dotychczasowy charakter użytków rolnych i leśnych.

5. Części terenu górniczego:

- 1) centralna i wschodnia – położone są w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, szczelinowo – krasowego, o bardzo szybkim przepływie wód zasilanych drogą bezpośredniej lub pośredniej infiltracji opadów atmosferycznych, objętego ochroną zwykłą wód podziemnych,
- 2) zachodnia – położona jest w strefie Użytkowego Poziomu Wód Podziemnych, objętej zwykłą ochroną wód podziemnych.

Wiążę się to z potrzebą prawidłowego rozwiązania kwestii odprowadzania do odbiornika wód złożowych i opadowych z zakładu górniczego, zwłaszcza z poziomów wydobywania kopaliny położonych poniżej 240 m npm, mającego na uwadze zwrotne zasilanie nimi zasobów wód podziemnych i ochronę tych wód przed zanieczyszczeniem.

Groźbę zanieczyszczenia wód podziemnych powoduje też istniejąca zakładowa stacja paliw o dużym obrocie materiałów pędnych, myjnia samochodowa i odprowadzane wody opadowe z terenu zakładu przerobczego. Stan obecny urządzeń z tymi zagrożeniami związanych wymaga poprawy przewidzianej w trzecim etapie prac modernizacyjnych.

6. W granicach terenu górniczego znajdują się trzy ujęcia wód podziemnych:

- 1) ujęcie „Bukowa” – położone w zachodniej części terenu górniczego,
 - 2) ujęcie „Skorków” – położone w północnej części terenu górniczego,
 - 3) ujęcie „Cieśle” – położone w południowej części terenu górniczego,
- ujmujące wody poziomów górnourajskiego na głębokości 20 do 40 m ppt i posiadające ustanowione strefy ochrony bezpośredniej i pośredniej o zróżnicowanym zasięgu.

Eksploatacja złoża do poziomu 240 m npm nie ma wpływu na te ujęcia, jednakże wydobywanie kopaliny poniżej tego poziomu spowoduje potrzebę oceny zmian w stosunkach wodnych w oparciu o rozpoznanie hydrogeologiczne, w tym rozważenie możliwości zaopatrywania istniejących wodociągów w wodę z odwodnienia kopalni.

Istnienie ujęć powoduje też potrzebę uwzględnienia ograniczeń w sposobie zagospodarowania terenu, obowiązującym w strefach ochronnych ujęć, o jakich mowa w § 30 ust. 3-5.

Rozpoznanie hydrologiczne, o którym mowa wyżej, powinno być oparte na monitorowaniu rozwoju leja depresyjnego, wytwarzanego w związku z odwadnianiem wyrobiska.

7. Podstawowy odpad związany z działalnością górniczą, jakim jest nadkład, podlega składowaniu w miejscach i w sposób określony w § 9 ust. 7 oraz w rysunku planu. Odpad powstający w toku przerobu kopaliny ze złoża,

jakim jest frakcja 0 – 60 mm kamienia, składowany w obrębie starego kamieniołomu, jest surowcem rezerwowym, gromadzonym do bieżącej sprzedaży i będzie podlegał rekultywacji w części nie wykorzystanej na zbyt. Odpad, jakim jest frakcja 30 – 60 mm kamienia, gromadzony czasowo na wyznaczonych planem składowiskach wewnętrznych, ma w całości charakter użytkowy ze względu na możliwość zbytu oraz na przewidywane wykorzystanie go poprzez przeróbkę w nowym piecu szybowym. Stąd w działalności zakładu górniczego traktowy jest jako surowiec.

Określony w planie sposób zagospodarowania nadkładu i odpadów kamienia zapewnia docelowo zlikwidowanie ich ujemnego wpływu na środowisko oraz przesądza o wyłączeniu ich spod przepisów szczególnych o odpadach.

Odpady przemysłowe w postaci żużla, pyłu wapienno – mineralnego, koksyku z odsiewu koksu, szamotu i cegły magnezytowo- chromitowej z wymurówek remontowanych pieców szybowych, złomu metalowego, zużytych akumulatorów oraz zużytych i odpadowych olejów, są czasowo składowane na terenie zakładu przeróbczego i zagospodarowywane w całości przez zewnętrznych odbiorców.

Odpady socjalno – bytowe, gromadzone w kontenerach na terenie zakładu przeróbczego, są w całości wywożone na komunalne wysypisko śmieci, o którym mowa w § 6 ust. 9. Istniejące przy północnej granicy złoża niezorganizowane wysypisko śmieci, oznaczone w rysunku planu symbolem 02.NU, wymaga likwidacji.

8. Ogólne przesłanki, jakie wynikają z wpływu uciążliwości przemysłu na zdrowie ludzi, a także z charakteru działalności zakładów górniczego i przeróbczego, wskazują na potrzebę zapewnienia ochrony dla zamieszkującej w pobliżu ludności i istniejącej zabudowy przed:

- 1) ujemnym oddziaływaniem robót strzałowych zakładu górniczego na stan i trwałość obiektów budowlanych,
- 2) ujemnym oddziaływaniem zakładu przeróbczego na uciążliwość dla warunków mieszkaniowych.

Ochronę taką zapewnia utrzymanie przyjętego w planie zasięgu i poziomu poszczególnych rodzajów uciążliwości i zagrożeń, stosownie do ust. 2 i 3 oraz § 14 ust. 3 i 4, a także skuteczne przeciwdziałanie sytuacjom awaryjnym.

9. Sytuacje awaryjne może wywołać znaczny wyciek paliwa z składowej stacji paliw lub z terminala olejowego albo niesprawne działanie instalacji odpylającej nowy piec szybowy.

Obok przeciwdziałania powstawaniu takich sytuacji, niezbędne jest zapewnienie przez zakład przeróbczy środków organizacyjnych i technicznych, ograniczających i likwidujących skutki ewentualnych awarii dla środowiska.

10. Teren górniczy jest położony poza ustalonymi dla województwa świętokrzyskiego obszarami chronionymi i w jego granicach nie znajdują się obiekty przyrodnicze objęte ochroną indywidualną, jakkolwiek na zachodnich i północnych zboczach Góry Piekielnicy z nieczynnym kamieniołomem oraz we wschodniej części złoża i terenu górniczego występują obszary o bardzo wysokich i wysokich wartościach geobotanicznych.

W wyniku eksploatacji złoża pierwotne walory przyrodnicze i krajobrazowe terenu pozostaną trwale naruszone. Rekultywacja ma na celu złagodzenie skutków ingerencji poczynionych w krajobrazie i przywrócenie terenu do użytkowania pozagórniczego w postaci możliwych do osiągnięcia form zagospodarowania przestrzennego.

Zatwierdzony w dniu 10.01.1994 roku przez Urząd Gminy w Krasocinie projekt rekultywacji i zagospodarowania północnej części złoża „Bukowa” przewiduje objęcie rekultywacją 104 ha, w tym:

1) pas ochronny wokół wyrobiska	- 3 ha,
2) ociosy skarp eksploatacyjnych wraz z półkami pośrednimi	- 13 ha,
3) tereny zawodnione	- 40 ha,
4) ukształtowanie i zazielenienie zwałowiska zewnętrznego	- 9 ha,
5) pozostałe tereny	- 39 ha.

Plan postuluje modyfikację powyższego projektu oraz przyjęcie następujących kierunków rekultywacji w odniesieniu do całego złoża:

- 1) pozostawienie skarp eksploatacyjnych wyrobiska bez profilowania i łagodzenia (brak mas ziemnych) oraz zaniechanie zagospodarowania biologicznego (pozostawienie sukcesji naturalnej),
 - 2) wykonanie obudowy biologicznej (zadrzewienia i zakrzewienia) w górnym pasie ochronnym oraz trwałego ogrodzenia, mającego na celu uniemożliwienie dostępu do stromych krawędzi skarpy przez ludzi i zwierzęta,
 - 3) zrehabilitowanie w kierunku leśnym zwałowisk nadkładu oraz pozostałych terenów będących w posiadaniu zakładu górniczego,
 - 4) zawodnienie wyrobiska, z wykorzystaniem go dla celów rekreacji wodnej.
- Rekultywacja terenu, z uwzględnieniem powyższych postulatów, powinna być prowadzona sukcesywnie, w miarę jak te tereny stają zbędne dla działalności górniczej, w oparciu o zaktualizowany projekt rekultywacji.

§ 13.1. Obok działań ograniczających ujemne oddziaływanie na środowisko, o jakich mowa w § 12, istnieje niezbędność działań szczególnych, związanych z użytkowaniem i zagospodarowaniem gruntów lub niektórych części terenu górniczego, wpływającym na stan środowiska i jego ochronę.

2. Strefa ochronna zakładu przeróbczego, ustanowiona decyzją znak: UAN.II. 8331/34/7/86 z dnia 26 lipca 1986 roku Wydziału Planowania Przestrzennego, Urbanistyki, Architektury i Nadzoru Budowlanego Urzędu

Wojewódzkiego w Kielcach, zmieniona decyzją znak: OSR.III-6615/10/200 z dnia 15.12.2000 r. Wojewody Świętokrzyskiego ustala zagospodarowanie w jej granicach na warunkach określonych obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Istotnym elementem tego zagospodarowania staje się północny fragment strefy, położony pomiędzy linią kolejową a zabudową wsi Skorków, na którym kumulują się uciążliwości zakładu przeróbczego, wychodzące poza jego granice, związane z zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego i hałasem.

Ograniczony horyzont czasowy strefy, która obowiązywać będzie do 2005 roku, po czym uciążliwość zakładu musi mieścić się w granicach, do którego przedsiębiorca ma tytuł prawny, wskazuje na niezbędność ograniczenia uciążliwości do granic zakładu przeróbczego lub na wejście w posiadanie przez przedsiębiorcę omawianego fragmentu strefy i jej zagospodarowanie przez zazielenienie i zadrzewienie o takim zasięgu, poza którym uciążliwość nie występuje i które stanowić będzie skuteczną barierę ochronną dla położonej w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy wsi Skorków oraz dla położonego w pobliżu osiedla mieszkaniowego Bukowa.

3. Konieczność składowania znacznych mas nadkładu, związanego z poszerzeniem terenów eksploatacyjnych zakładu górniczego, stanowi korzystną okoliczność dla usytuowania zwałowisk w północnej, południowej i zachodniej części terenu górniczego, poza granicami złoża, które - po ich rekultywacji w kierunku leśnym - stanowić będą bariery ochronne dla położonej w pobliżu zabudowy zagrodowej wsi Skorków i Cieśle.

4. Planowane poszerzanie eksploatacji złoża jest związane z sukcesywnym wykupem przez przedsiębiorcę niezbędnych na ten cel gruntów oraz z czasowym ich wykorzystaniem na cele nie związane z działalnością górnictwem.

Gleby w granicach terenu górniczego reprezentują przeważnie grunty V i VI klasy bonitacyjnej. Objęte ochroną prawną grunty IV klasy bonitacyjnej stanowią około 15 % użytków rolnych i położone są głównie w południowej części terenu górniczego, w tym w znacznej mierze przeznaczone na cele nierolnicze, związane z działalnością górnictwem.

Objęte ochroną prawną grunty leśne, stanowiące około 6,4 % powierzchni terenu górniczego, rozproszone w niewielkich skupiskach z dominującym drzewostanem sosnowym w wieku do 40 lat, zostają również w części przeznaczone na cele nieleśne, związane z działalnością górnictwem.

Względy gospodarcze i ochrony środowiska przemawiają za ustaleniem, aby pomimo uzyskanej w trybie przepisów szczególnych zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wszystkie wykupione przez przedsiębiorcę grunty były - do czasu faktycznego ich górniczego zagospodarowania - użytkowane w sposób rolniczy lub leśny, z po-

stulatem czasowego zalesienia gruntów nieprzydatnych rolniczo i dostosowania gospodarki leśnej do czasokresu poprzedzającego ich górnicze zagospodarowanie.

Rozdział 5

Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego

§ 14.1. Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego może wystąpić w związku ze składowaniem i przewożeniem materiałów wybuchowych, w związku z wydobywaniem kopaliny ze złoża za pomocą środków strzałowych oraz w związku z powstaniem sytuacji awaryjnych w zakładzie przeróbczym.

2. Przeciwdziałanie zagrożeniu związanemu ze składowaniem w odrębnie położonym podziemnym składzie materiałów wybuchowych i przewożeniem tych materiałów do miejsca ich stosowania w wyrobisku zakładu górniczego wymaga ścisłego przestrzegania przepisów szczególnych w sprawie środków strzałowych i sprzętu strzałowego w zakładach górniczych, a także uzgodnionego z powołanymi do tego organami sposobu ochrony składu.

3. Z robotami strzałowymi związane jest występowanie zagrożeń spowodowanych rozrzutem odłamków skalnych, powstawaniem udarowej fali podmuchu i drganiami sejsmicznymi podłoża.

Mogą one wywierać ujemny wpływ na ludzi i obiekty budowlane, stąd wymagają poprawnego określenia odległości, przy której szczegółowo zaplanowany wybuch będzie nieszkodliwy. Na podstawie projektu zagospodarowania złoża przyjęto, że:

- 1) strefa rozrzutu odłamków skalnych wynosi 300 m od wyrobiska i 400 m w wyrobisku. Przy tych wielkościach w strefie rozrzutu znajdują się wyłącznie odpowiednio przystosowane własne obiekty zakładu górniczego, przy czym zasięg tej strefy będzie się od nich oddalał w miarę przesuwania ścian eksploatacyjnych w kierunku południowo – wschodnim. Zaistnieje jednak wówczas obawa o przekroczenie tą strefą południowej granicy terenu górniczego,
- 2) strefa podmuchu wynosi 260 m. W tej strefie znajdują się wyłącznie odpowiednio dostosowane obiekty zakładu górniczego.
- 3) wyliczony w oparciu o przepisy szczególne promień strefy szkodliwych drgań sejsmicznych wynosi 435 m. W tej strefie, obok odpowiednio przystosowanych obiektów zakładu górniczego, może znaleźć się część zabudowy wsi Skorków i zespołu mieszkalno – pomocniczego. Należy zwrócić też uwagę na groźbę przekroczenia zasięgiem tej strefy południowej

granicy terenu górniczego, przy przesuwaniu ścian eksploatacyjnych w kierunku południowym.

4. Przeciwdziałanie zagrożeniu związanemu z robotami strzałowymi wymaga:

- a) ścisłego przestrzegania przepisów szczególnych w sprawie środków strzałowych i sprzętu strzałowego w zakładach górniczych,
- b) prowadzenia badań kontrolnych nad rzeczywistym zasięgiem poszczególnych stref związanych z robotami strzałowymi, w celu ograniczenia ich do bezpiecznego zasięgu,
- c) odpowiedniego zmniejszenia ładunków wybuchowych na wschodnim, południowym i zachodnim kierunku eksploatacji zbliżającej się do granic złoże w taki sposób, aby strefy rozrzutu odłamków skalnych i szkodliwych drgań sejsmicznych nie przekroczyły południowych granic terenu górniczego oraz nie objęły planowanej zabudowy wsi Skorków i zespołu mieszkalno – pomocniczego.

5. Sytuacje awaryjne, o których mowa w § 12 ust. 9, obok ujemnych skutków dla środowiska, mogą wywołać zagrożenie bezpieczeństwa publicznego, związane z bezpośrednim sąsiedztwem zakładu przeróbczego i linii kolejowej Kielce – Częstochowa, obciążonej znacznym ruchem towarowym i pasażerskim.

Stąd środki organizacyjne i techniczne, ograniczające i likwidujące skutki sytuacji awaryjnych, powinny uwzględniać również ten rodzaj zagrożenia.

DZIAŁ III USTALENIA REALIZACYJNE

Rozdział 1 Ogólne ustalenia realizacyjne

§ 15.1. Ogólne ustalenia realizacyjne należy odnosić kompleksowo do odpowiadających im elementów planu. Pominięcie lub wybiórcze stosowanie ogólnych ustaleń realizacyjnych, albo stosowanie bez nich szczegółowych ustaleń realizacyjnych, powoduje niezgodność z planem miejscowym.

2. W razie występujących wątpliwości lub niejednoznaczności przy odczytywaniu ustaleń planu, niezbędne jest zasięgnięcie opinii urbanistycznej. Opinia urbanistyczna nie zwalnia od przestrzegania innych przepisów

szczególnych, a o jej niezbędności rozstrzyga w trybie roboczym organ wydający decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

3. Zmiany, dotyczące związków zewnętrznych z działaniami podejmowanymi w granicach terenu górniczego, nie mają wpływu na merytoryczną przydatność planu, jeżeli nie wpływają na sposób planowanego zagospodarowania terenu górniczego.

4. Zmiany, dotyczące uwarunkowań geologicznych i górniczych, jakie mogą wynikać z planowanych dalszych prac geologicznych, nie mają wpływu na merytoryczną przydatność planu, jeżeli nie wpłyną na zmianę granic terenu górniczego i ustaleń planu w odniesieniu do dopuszczalnej zabudowy na obszarze wsi Skorków.

5. Zmiana przedsiębiorcy lub jego nazwy nie ma wpływu na merytoryczną przydatność planu miejscowego, jeżeli nie powoduje zmian w sposobie planowanego zagospodarowania terenu górniczego.

6. Ustalone planem zmniejszenie stref zagrożenia, związanych z robotami strzałowymi, do zasięgu nie obejmującego dopuszczalnej zabudowy na obszarze wsi Skorków i zespołu mieszkalno – pomocniczego, zwalnia z potrzeby specjalnych zabezpieczeń konstrukcyjnych i materiałowych dla zabudowy w granicach tych terenów.

Takich zabezpieczeń wymagają obiekty budowlane zakładu górniczego, a także zakładu przerobczego – jeżeli w wyniku dostosowania robót strzałowych strefy te nie zostaną odpowiednio ograniczone.

7. Grunty położone w granicach:

- 1) złoża wraz z obrzeżem eksploatacyjnym,
- 2) planowanych zewnętrznych zwałowisk nadkładu,
- 3) planowanego składowiska surowca poza granicami złoża,
- 4) przewidzianego do zazielenienia i zadrzewienia fragmentu strefy ochronnej,

winny być sukcesywnie zagospodarowywane przez przedsiębiorcę, ze wskazaniem na postulat zawarty w § 13 ust. 4 oraz na szczególną pilność zagospodarowania gruntów wymienionych w pkt 4.

8. Na zagospodarowanie strefy ochronnej, o której mowa w § 13 ust. 2, składa się zagospodarowanie określone w planie dla poszczególnych obszarów funkcjonalnych i terenów, położonych w całości lub w części w zasięgu tej strefy.

9. W planowanym wykorzystaniu terenów zabudowy zagrodowej, a także pomiędzy liniami rozgraniczającymi dróg w obrębie tej zabudowy, mieszczą się istniejące i planowane sieci uzbrojenia terenu oraz przyłącza do wszystkich sieci i urządzenia z nimi związane, co oznacza, że ich wykonanie na warunkach określonych przez przepisy szczególne i zarządców tych sieci nie jest sprzeczne z ustaleniami planu.

10. W granicach terenów zabudowy zagrodowej dopuszcza się wymianę, rozbudowę i przebudowę istniejących obiektów budowlanych, uzupełnienie zabudowy oraz budowę nowych siedlisk, w tym jednorodzinnych, budowę usług podstawowych i obiektów drobnej wytwórczości, nieszkodliwych dla środowiska i nieuciążliwych dla warunków mieszkaniowych, a także zmianę sposobu użytkowania na takie cele istniejących siedlisk lub obiektów.

11. W istniejących siedliskach, na terenach gruntów rolnych objętych strefą ograniczonego użytkowania wzdłuż linii kolejowej Kielce – Częstochowa, dopuszcza się budowę obiektów niemieszkalnych w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy terenów kolejowych i 20 m od osi skrajnego toru. Dopuszcza się też remonty istniejących obiektów, a także - na wyżej ustalonych warunkach - wymianę, rozbudowę i przebudowę istniejących obiektów budowlanych oraz uzupełnienie zabudowy, z wyłączeniem wymiany i wznoszenia nowych budynków mieszkalnych i budynków użyteczności publicznej, chyba że w wyniku przeglądu ekologicznego, o którym mowa w przepisach szczególnych o ochronie środowiska, wyłączenie takie, a także inne ograniczenia w stosunku do linii kolejowej, staną się nieuzasadnione.

12. Warunkiem zgodności z planem zabudowy na terenach zabudowy zagrodowej i istniejącej zabudowy na gruntach rolnych jest jedna linia zabudowy, ograniczenie wysokości budynków do dwóch kondygnacji nadziemnych, stosowanie stromych dachów o kącie nachylenia 35-50 stopni z możliwością wykorzystania poddaszy budynków mieszkalnych na pomieszczenia mieszkalne, jako dodatkowej kondygnacji, a także ograniczenie głębokości zabudowy działki, jeżeli szczegółowe ustalenia realizacyjne tak stanowią. Postulowane jest stosowanie zabudowy parterowej.

13. Jeżeli szczegółowe ustalenia realizacyjne nie stanowią inaczej, na terenach zabudowy zagrodowej, ze szczególnym uwzględnieniem nowych siedlisk, postuluje się kształtowanie zabudowy w trzech następujących po sobie w głąb działki strefach:

- 1) strefa zabudowy mieszkaniowej i nieuciążliwych usług o głębokości nie większej niż 30 m od określonej planem minimalnej odległości budynków mieszkalnych od krawędzi jezdni,

- 2) strefa nieuciążliwych zabudowań niemieszkalnych, w granicach od 30 do 60 m od określonej planem minimalnej odległości budynków mieszkalnych od krawędzi jezdni,
- 3) strefa nieuciążliwych dla środowiska lecz mogących stanowić uciążliwość dla warunków mieszkaniowych obiektów zagrodowych, usługowych i drobnej wytwórczości w odległości zapewniającej brak takiej uciążliwości lecz nie mniejszej niż 60 od określonej planem minimalnej odległości budynków mieszkalnych od krawędzi jezdni. Strefa ta może wykraczać w głąb działki poza orientacyjne granice terenów budowlanych, z zachowaniem granic obowiązujących.

14. Dopuszcza się możliwość zalesienia gruntów pozostawionych w dotychczasowym rolniczym użytkowaniu, a w szczególności o niskich klasach bonitacyjnych gleb – jeżeli okażą się nieprzydatne do produkcji rolnej, poza liniami rozgraniczającymi dróg publicznych, z zachowaniem odległości do pni drzew nie mniejszej niż 3 m od krawędzi jezdni dróg wewnętrznych i 15 m od osi skrajnego toru kolejowego, a także widoczności w sąsiedztwie przejazdu kolejowego.

15. Ustalone planem parametry dróg mogą być w niezbędnym zakresie korygowane w trakcie modernizacji, stosownie do wymogów technicznych i technologicznych. Zmniejszenie planowanej odległości budynków od krawędzi jezdni wymaga opinii urbanistycznej, a w zakresie zmniejszającym odległości ustalone przepisami szczególnymi o drogach publicznych – również zgody zarządu drogi.

16. Docelowy zakres uzbrojenia terenów w granicach zabudowy zagrodowej, obejmujący sieci:

- a) wodociągową,
- b) kanalizacyjną,
- c) gazową,
- d) telekomunikacyjną,
- e) oświetleniową

podlega szczegółowemu rozwinięciu w projektach budowlanych. Rozwiązania wynikające z tego rozwinięcia, w miarę potrzeby wykraczające poza linie rozgraniczające dróg, są zgodne z planem, jeżeli nie naruszają jego struktury przestrzennej.

17. Zakres prowadzonej modernizacji zakładu przeróbczego, a także zakres jego produkcji, nie mają charakteru zamkniętego z tym, że docelowe zamierzenia tego zakładu muszą uwzględniać ograniczenie uciążliwości dla otoczenia do zakresu dopuszczalnego ustaleniami planu.

18. Ustalenia planu nie naruszają przepisów szczególnych, mających zastosowanie nadrzędne w odniesieniu do rozpatrywanego stanu faktycznego. Sprzeczność z przepisami szczególnymi powoduje również niezgodność z ustaleniami planu.

19. Zmiana przepisów szczególnych związanych z treścią ustaleń planu nie powoduje stanu niezgodności z planem, jeżeli w sposób oczywisty ustalenia te daje się dostosować do zmienionego stanu prawnego, bez uszczerbku dla ich istoty. W sprawach kontrowersyjnych należy uzyskać opinię urbanistyczną na zasadach określonych w ust. 2.

20. Opinia urbanistyczna stanowi wiążącą wykładnię ustaleń planu w przypadkach wymagających jej zasięgnięcia, pod warunkiem niesprzeczności z pozostającymi z nią w związku ustaleniami planu.

Rozdział 2

Szczegółowe ustalenia realizacyjne

§ 16. Uwzględnienie szczegółowych ustaleń realizacyjnych, wraz z odpowiednimi ogólnymi ustaleniami realizacyjnymi i elementami rysunku planu, przesądzają o sposobie przeznaczenia objętych nimi terenów, wchodzących w skład terenu górniczego „Bukowa II”.

§ 17.1. Obszar funkcjonalny 01.TG, o łącznej pow. ok. 77,84 ha, stanowi czynną i przeznaczoną do dalszej eksploatacji odkrywkową kopalnię kamienia wapiennego, obejmującą zakład górniczy i zespół terenów z nim związanych, określonych podziałem wewnętrznym i oznaczonych w rysunku planu:

- 1) teren 01.PE-1, o pow. ok. 49,95 ha – istniejące wyrobisko eksploatacyjne zakładu górniczego z urządzeniami funkcjonalnie związanymi z działalnością górniczą, położone w północnej części złoża i będące bazą surowca głównie dla potrzeb zakładu przerobczego,
- 2) teren 01.PE-2, o pow. ok. 1,26 ha – obejmujący istniejące obiekty budowlane, związane z ruchem zakładu górniczego: sztygarówka, schron dla załogi i warsztat elektryczny, z możliwością dodatkowego wykorzystania na cele związane z zakładem górniczym,
- 3) teren 01.PE-3, o pow. ok. 11,95 ha – obejmujący nieprzemysłowe zasoby złoża, zdegradowany w wyniku działalności górniczej, ze składowiskiem mas ziemnych zgromadzonych na potrzeby rekultywacji,

- 4) teren 01.SK-1 o pow. ok. 3,82 ha – istniejące czasowe składowisko surowca o frakcji 30-60 mm, przeznaczonego na zbył oraz do wypału w modernizowanym zakładzie przeróbczym,
- 5) teren 01.SK-2, o pow. ok. 1,62 ha – istniejące drugie czasowe składowisko surowca o analogicznej frakcji i przeznaczeniu, jak w pkt 4,
- 6) teren 01.SN-1, o pow. ok. 9,24 ha – planowane wewnętrzne zwałowisko nadkładu, uwarunkowane okolicznościami, o których mowa w § 9 ust. 7.

2. Obszar 01.TG jest objęty w całości strefą ochronną, o której mowa w § 13 ust. 2 i stanowi składnik jej zagospodarowania.

3. Obszar 01.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i o ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

4. Część obszaru 01.TG znajduje się w zasięgu strefy ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wody „Skorków”, z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 5.

5. Uwarunkowania geologiczno – górnicze związane z eksploatacją złoża na obszarze 01.TG, obowiązują według §§ 7 - 9. Wpływ na środowisko, jego ochronę oraz zagrożenie bezpieczeństwa publicznego omówiono w §§ 12-14, a wynikające z nich ustalenia obowiązują w zakresie odnoszącym się do zakładu górniczego.

6. Ustalenia planu nie ograniczają na terenie 01.PE-2 zarówno rodzaju jak i wielkości obiektów budowlanych oraz innych urządzeń związanych z ruchem zakładu górniczego, pod warunkiem ich przystosowania do zagrożeń, o których mowa w § 14 ust. 3.

7. Zbędność terenu 01.PE-3 na cele działalności górniczej, wskazuje na już występującą możliwość przystąpienia do jego rekultywacji, o której mowa w § 12 ust. 10, z wykorzystaniem złożonych tu na ten cel mas ziemnych, w powiązaniu z przyległym od północy istniejącym zazielenieniem i zadrzewieniem. Rekultywacją powinny być objęte również tereny 01.SK-1 i 01.SK-2 po wykorzystaniu składowanego tu surowca.

8. Wewnętrzne zwałowisko, oznaczone symbolem 01.SN-1 podlega rekultywacji zgodnie z założeniami § 12 ust. 10, niezwłocznie po zakończeniu składowania na nim nadkładu.

9. Część obszaru 01.TG, objęta granicami zakładu górniczego wraz z obiektami i urządzeniami w tych granicach, w tym z instalacją odprowa-

dzającą wody złożowe i opadowe z rzepia, oznaczoną symbolem 25.D-1, stanowi teren zamknięty w rozumieniu przepisów szczególnych. Z granic terenu zamkniętego mogą być wyłączane przestrzenie zrehabilitowane, zbędne do dalszej działalności górniczej.

§ 18.1. Obszar funkcjonalny 02.TG, o łącznej pow. ok. 158,97 ha, jest przeznaczony na cele związane z eksploatacją południowo – wschodniej części złoża w oparciu o dodatek Nr 2 do projektu zagospodarowania złoża. Poszczególne tereny obszaru funkcjonalnego zostały określone podziałem wewnętrznym i oznaczone na rysunku planu:

- 1) teren 02.PE-1, o pow. ok. 94,19 ha – istniejące grunty rolne, z enklawami nieużytków, zalesień i zadrzewień, położone w granicach złoża i przeznaczone bezpośrednio pod odkrywkowe wydobywanie kopaliny,
- 2) teren 02.PE-2, o pow. ok. 6,32 ha – istniejące grunty rolne i leśne, przeznaczone na obrzeże eksploatacyjne, w granicach którego mogą być prowadzone roboty związane z umożliwieniem wydobycia kopaliny, położonej bezpośrednio przy granicy złoża,
- 3) teren 02.SN-1, o pow. ok. 13,58 ha – planowane zewnętrzne zwałowisko nadkładu, położone przy północnej granicy złoża i związane z poszerzeniem jego eksploatacji w kierunku północno – wschodnim,
- 4) teren 02.SN-2, o pow. ok. 11,55 ha – planowane zewnętrzne zwałowisko nadkładu, położone przy południowej granicy złoża i związane z jego eksploatacją w kierunku południowo - wschodnim,
- 5) teren 02.SK/SN-1, o pow. ok. 32,88 ha – planowane zewnętrzne składowisko surowca, położone przy południowo – zachodniej granicy złoża, z przeznaczeniem składowanego tu surowca głównie dla przemysłu cementowego. Wschodnia część składowiska zostanie wykorzystana na zwałowisko nadkładu o wielkości dostosowanej do występujących potrzeb.
- 6) teren 02.NU, o pow. ok. 0,45 ha – istniejące niezorganizowane wysypisko śmieci, planowane do likwidacji.

2. Część obszaru 02.TG jest objęta strefą ochronną, o której mowa w § 13 ust. 2 i stanowi składnik jej zagospodarowania.

3. Obszar 02.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i o ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

4. Część obszaru 02.TG znajduje się w zasięgu strefy ochrony pośredniej zewnętrznej ujęć wody „Skorków” i „Cieśle, z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 5. Istniejąca kolizja pomiędzy granicą złoża i zasięgiem strefy ochrony pośredniej ujęcia „Cieśle”, w której istnieje zakaz wydo-

bywania kopaliny, będzie musiała znaleźć odpowiednie rozwiązanie przed robotami wydobywczymi w kolizyjnym rejonie, w szczególności takie, które nie spowoduje skutków ujemnych dla zaopatrywanych w wodę odbiorców ujęcia „Cieśle”.

5. Uwarunkowania geologiczno – górnicze, związane z obszarem 02.TG obowiązują według § 9. Wpływ na środowisko, jego ochronę oraz zagrożenie bezpieczeństwa publicznego omówiono w §§ 12 – 14, a wynikające z nich ustalenia obowiązują w zakresie odnoszącym się do zakładu górniczego.

6. Realizacja zwałowiska oznaczonego symbolem 02.SN-2 wymaga uprzedniej zmiany zasięgu obszaru górniczego w sposób obejmujący teren zwałowiska, co nie ma wpływu na merytoryczną przydatność planu.

7. Zagospodarowanie zewnętrznego składowiska i zwałowiska, oznaczonego symbolem 02.SK/SN-1, wymaga uprzedniego rozważenia potrzeby przeprowadzenia na wschodniej części tego terenu prac geologicznych, o których mowa w § 8 ust. 5, co może mieć wpływ na jego ostateczne ukształtowanie.

8. Grunty, w granicach obszaru 02.TG, do czasu ich wykorzystania na cele eksploatacji górniczej, powinny pozostać w użytkowaniu rolniczym i leśnym, z uwzględnieniem skutków alkalizacji gleb, o których mowa w art. 12 ust. 4, bez dopuszczenia zabudowy lub innego trwałego zagospodarowania, z postulowaną w § 13 ust. 4 możliwością wprowadzenia na gruntach rolnych i nieużytkach czasowego użytkowania leśnego.

9. Zewnętrzne zwałowiska, oznaczone symbolem 02.SN-1 i 02.SN-2, a także zwałowisko na terenie 02.SK/SN-1, zgodnie z założeniami § 13 ust. 3 podlegają rekultywacji w kierunku leśnym niezwłocznie po zakończeniu składowania na nich nadkładu. Pozostała część składowiska 02.SK/SN-1 podlega takiej rekultywacji po wykorzystaniu składowanego surowca.

10. Część obszaru 02.TG, z chwilą włączenia jej w granice zakładu górniczego, staje się terenem zamkniętym w rozumieniu przepisów szczególnych i traci taki charakter w odniesieniu do zrekultywowanych jej przestrzeni, zbędnych do dalszej działalności górniczej.

§ 19.1. Obszar funkcjonalny 03.TG, o łącznej pow. ok. 12,77 ha, obejmuje istniejący poza obszarem górniczym zakład przeróbczy wapienia wydobywanego w położonym w bezpośrednim sąsiedztwie zakładzie górniczym, w

skład którego wchodzi teren określony podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 03.PP-1, o pow. ok. 12,10 ha – obejmujący zakład przeróbczy, w tym obiekty budowlane oraz urządzenia terenowe, technologiczne i techniczne, związane z przerobem wapienia i dystrybucją wyrobów oraz funkcjonowaniem zakładu,
- 2) teren 03.ZP-1, o pow. ok. 0,67 ha – stanowiący zadrzewiony zieleniec, pomiędzy dojazdem do zakładu przeróbczego a linią kolejową.

2. Obszar 03.TG jest objęty w całości strefą ochronną, o której mowa w § 13 ust. 2 i stanowi składnik jej zagospodarowania.

3. Obszar 03.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i o ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

4. Obszar 03.TG pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu, przy czym uwarunkowania związane w przerobem kopaliny w zakładzie przeróbczym obowiązują według § 10.

5. Uwarunkowania zakładu przeróbczego związane z wpływem na środowisko i jego ochroną oraz z występującym zagrożeniem bezpieczeństwa publicznego, obowiązują według §§ 12 – 14 w odniesieniu do tego zakładu.

6. W granicach terenu przeróbczego istnieje oznaczony symbolem 25.D-2 rów odprowadzający wody złożowe i opadowe wraz z osadnikiem tych wód, a także część urządzeń doprowadzających do tego rowu wody złożowe i opadowe z kopalni, oznaczonych symbolem 25.D-1, z dopuszczeniem robót modernizacyjnych, związanych z ich funkcją. Obiekty te – z wyłączeniem rowu i osadnika – stanowią teren zamknięty w rozumieniu przepisów szczególnych.

§ 20.1. Obszar funkcjonalny 04.TG, o łącznej pow. ok. 17,64 ha, stanowi przestrzeń przekształconą w wyniku prowadzonej w przeszłości eksploatacji górniczej, w części zrehabilitowaną oraz w części wykorzystywaną na cele związane z bieżącą działalnością górniczą na obszarze 01.TG. W skład tego obszaru wchodzi teren określony podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 04.SW-1, o pow. ok. 0,52 ha – istniejący podziemny skład materiałów wybuchowych klasy V na potrzeby zakładu górniczego,

- 2) teren 04.SK-1, o pow. ok. 1,37 ha – istniejące rezerwowe składowisko kamienia o frakcji 0-60 mm, przeznaczonego na zbył do czasu wyczerpania zapotrzebowania na taki materiał skalny,
- 3) teren 04.RL-1, o pow. ok. 14,88 ha – stanowiący w części zazielenioną i zadrzewioną przestrzeń dawnych wyrobisk i zwałowisk nadkładu,
- 4) teren 04.RL-2, o pow. ok. 0,87 ha – istniejąca enklawa użytków rolnych, o niskiej przydatności rolniczej, wskazującej na celowość zalesienia tego terenu.

2. Obszar 04.TG jest objęty w całości strefą ochronną, o której mowa w § 13 ust. 2 i stanowi składnik jej zagospodarowania.

3. Obszar 04.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i o ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

4. Obszar 04.TG, z wyłączeniem terenu 04.SW-1, przeznacza się do zalesienia, z wykorzystaniem istniejącego drzewostanu na terenie 04.RL-1 oraz w wyniku rekultywacji składowiska 04.SK-1 po wyczerpaniu możliwości zbytu jego zasobów, z zachowaniem ustalonych w § 15 ust. 14 odległości drzewostanu od drogi gminnej oraz od krawędzi jezdni wewnętrznych dróg zakładowych.

5. W granicach obszaru 04.TG, którego część położona jest poza obszarem górniczym, pozostawia się istniejące wewnętrzne drogi obsługujące zakład górniczy, do czasu ich użytkowej przydatności.

6. Teren 04.SW-1 stanowi teren zamknięty w rozumieniu przepisów szczególnych i podlega ścisłemu nadzorowi z racji związanych z nim zagrożeń.

§ 21.1. Obszar funkcjonalny 05.TG, o łącznej pow. ok. 4,67 ha, stanowi istniejący w obszarze górniczym zespół mieszkalno – pomocniczy, usytuowany w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu górniczego, w skład którego wchodzi tereny określone podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 05.GP-1, o pow. ok. 0,62 ha – stanowiący część istniejącej zakładowej bazy samochodowej,
- 2) teren 05.GP-2, o pow. ok. 0,50 ha – stanowiący drugą część istniejącej zakładowej bazy samochodowej,

- 3) teren 05.GP-3, o pow. ok. 0,78 ha – istniejący zespół garaży na samochody osobowe,
- 4) teren 05.MZ-1, o pow. ok. 1,56 ha – istniejący zespół zakładowych hoteli, składający się z trzech parterowych budynków hotelowych,
- 5) teren 05.MW-1, o pow. ok. 1,19 ha – istniejący zespół dwóch budynków wielorodzinnych, dwu i trzykondygnacyjnych.

2. Obszar 05.TG jest objęty w całości strefą ochronną, o której mowa w § 13 ust. 2 i stanowi składnik jej zagospodarowania.

3. W granicach obszaru 05.TG znajduje się studnia III ujęcia wód podziemnych „Bukowa”, oznaczona symbolem 19.WZ-2, o pow. ok. 0,02 ha w granicach strefy ochrony bezpośredniej, omówiona w § 30 ust. 1 pkt 1.

4. Obszar 05.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i o ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

5. Przeważająca część obszaru 05.TG jest położona w zasięgu strefy ochrony bezpośredniej i pośredniej wewnętrznej studni nr III ujęcia wód podziemnych „Bukowa” z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 3 -5.

6. Zespół mieszkalno – pomocniczy, położony w całości w granicach obszaru górniczego, pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu, z dopuszczalnością przebudowy i modernizacji obiektów, a także z możliwością uzupełnienia zabudowy o obiekty z nią związane, z uwzględnieniem wymagań § 30 ust. 3- 5, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. Obszar 05.TG jest obsługiwany wewnętrzną drogą zakładową i urządzeniami infrastruktury technicznej włączonymi do systemów zakładowych, z dopuszczalnością wprowadzenia rozdziału w zakresie tej obsługi.

8. Pozostawienie zespołu mieszkalno – pomocniczego według ustaleń ust. 6 jest uwarunkowane dostosowaniem robót strzałowych w zakładzie górniczym do wymagań określonych w § 14 ust. 4.

§ 22.1. Obszar funkcjonalny 06.TG, o łącznej pow. ok. 130,15 ha, stanowią tereny przylegające od północy, wschodu i południa do przestrzeni przewidzianej na cele związane z eksploatacją południowo – wschodniej części złoża, w skład którego wchodzi teren określony podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 06.MR-1, o pow. ok. 7,00 ha – obejmujący część zabudowy zagrodowej wsi Skorków, z obowiązującą i nieprzekraczalną linią podziału wewnętrznego z terenem 06.RP-1,
- 2) teren 06.RP-1, o pow. ok. 34,89 ha – obejmujący grunty rolne z niewielkimi enklawami zadrzewień, o dużej przewadze niskich klas bonitacyjnych gleb, położone na północnych stokach wzniesień,
- 3) teren 06.RP-2, o pow. ok. 64,06 ha – obejmujący grunty rolne z niewielkimi enklawami zalesień i zadrzewień, o przewadze niskich klas bonitacyjnych gleb, przy udziale gleb chronionych, położone po południowej stronie wzniesień,
- 4) teren 06.RL-1, o pow. ok. 23,92 ha – obejmujący grunty leśne, a także grunty rolne o niskich klasach bonitacyjnych gleb, przeznaczone do zalesienia.

2. Część terenu 06.RP-2 jest objęta strefą ochronną, o której mowa w § 13 ust. 2 i stanowi składnik jej zagospodarowania.

3. W granicach obszaru 06.TG znajduje się ujęcie wód podziemnych „Skorków”, oznaczone symbolem 20.WZ, o pow. ok. 0,05 ha w granicach strefy ochrony bezpośredniej oraz ujęcie wód podziemnych „Cieśle” oznaczone symbolem 21.WZ o pow. ok. 0,23 ha w granicach strefy ochrony bezpośredniej, omówione w § 30 ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Obszar 06.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i o ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

5. Części terenów 06.MR-1, 06.RP-1 i 06.RP-2 znajdują się w zasięgu stref ochrony bezpośredniej oraz stref ochrony pośredniej wewnętrznej i zewnętrznej ujęć wody „Skorków” i „Cieśle” z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 3-5.

6. Część obszaru 06.TG położona jest w granicach obszaru górniczego i może podlegać ograniczeniom w jej użytkowaniu stosownie do tego położenia.

7. Na obszarze 06.TG mogą być prowadzone dalsze prace geologiczne, o których mowa w § 8 ust. 5.

8. Teren 06.MR-1 jest przeznaczony pod istniejącą i planowaną zabudowę zagrodową, z dopuszczeniem robót budowlanych i innej zabudowy stosownie do ustaleń § 15 ust. 10 i 12, z ograniczoną możliwością strefowania

zabudowy, spowodowaną nieprzekraczalną linią podziału wewnętrznego z terenem 06.RP-1.

9. Istniejącą zabudowę na terenie 06.RP-1 w strefie ograniczonego użytkowania linii kolejowej, pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu, bez prawa wznoszenia nowych siedlisk, z dopuszczalnym zakresem robót budowlanych, o których mowa w § 15 ust. 11 i 12, na głębokość nie przekraczającą 75 m od linii rozgraniczającej ten teren od przyległej drogi 17.KDw.

10. Obszar 06.TG, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9, pozostawia się do użytkowania rolniczego i leśnego, bez prawa zabudowy, z uwzględnieniem skutków alkalizacji gleb, o których mowa w § 12 ust. 4 oraz planowanych i dopuszczalnych planem zalesień na warunkach określonych w § 15 ust. 14.

11. W granicach terenu 06.RL-1 znajduje się, przeznaczony do zachowania, obszar o wysokich wartościach geobotanicznych, o którym mowa w § 12 ust. 10.

§ 23.1. Obszar funkcjonalny 07.TG, o łącznej pow. ok. 62,37 ha, stanowią grunty położone w zachodniej części terenu górniczego, w skład których wchodzi teren określone podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 07.RP-1, o pow. ok. 14,29 ha – obejmujący grunty rolne o przewadze chronionych klas bonitacyjnych gleb,
- 2) teren 07.RP-2, o pow. ok. 12,25 ha – obejmujący grunty rolne o niskich klasach bonitacyjnych gleb, ze znacznymi enklawami użytków leśnych,
- 3) teren 07.RP-3, o pow. ok. 4,25 ha – obejmujący grunty rolne o niskich klasach bonitacyjnych gleb, z niewielkimi enklawami użytków leśnych,
- 4) teren 07.RL-1, o pow. ok. 31,07 ha – obejmujący grunty leśne i grunty rolne o niskiej przydatności rolniczej, przeznaczone do zalesienia.

2. Części terenów 07.RP-1, 07.RP-2 i 07.RL-1 są objęte strefą ochronną, o której mowa w § 13 ust. 2 i stanowią składnik jej zagospodarowania.

3. W granicach obszaru 07.TG znajdują się: studnia II ujęcia wód podziemnych „Bukowa”, oznaczona symbolem 19.WZ-1, o pow. ok. 0,04 ha w granicach strefy ochrony bezpośredniej oraz zbiornik wyrównawczy oznaczony symbolem 19.WZW, o pow. ok. 0,47 ha, wraz z drogami dojazdowymi, omówione w § 30 ust. 1 pkt 1.

4. Przez obszar 07.TG przebiega granica zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 16 Małogoszcz i Użytkowego Poziomu Wód Podziemnych, o których i o ograniczeniach w ich zasięgu mowa w § 12 ust. 5.

5. Teren 07.RP-2 oraz część terenu 07.RL-1 położone są w zasięgu stref ochrony bezpośredniej i pośredniej wewnętrznej studni nr II ujęcia wody „Bukowa”, z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 3 -5.

6. Obszar 07.TG położony jest w całości w granicach obszaru górniczego i może podlegać ograniczeniom w jego użytkowaniu stosownie do tego położenia.

7. Obszar 07.TG, z zastrzeżeniem ust. 5, pozostawia się do użytkowania rolniczego i leśnego, bez prawa zabudowy, z uwzględnieniem skutków alkalizacji gleb, o których mowa w § 12 ust. 4 oraz planowanych i dopuszczalnych planem zalesień na warunkach określonych w § 15 ust. 14.

§ 24.1. Obszar funkcjonalny 08.TG, o łącznej pow. ok. 3,94 ha, położony jest w północno – zachodniej części terenu górniczego, poza zasięgiem obszaru górniczego. W skład tego obszaru wchodzi tereny określone podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 08.RP-1, o pow. ok. 3,87 ha – obejmujący grunty rolne, z pozostawieniem ich w dotychczasowym użytkowaniu, bez prawa zabudowy, z dopuszczeniem zalesienia gruntów na warunkach określonych w § 15 ust. 14,
- 2) teren 08.MN-1, o pow. ok. 0,07 ha – stanowiący fragment zabudowy jednorodzinnej osiedla Bukowa, do którego odnoszą się ustalenia planu ogólnego pod symbolem 8.4b- MN.

2. Przez obszar 08.TG przebiegają granice zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz i Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych, o których i o ograniczeniach w ich zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

3. Teren 08.RP-1 znajduje się w całości zasięgu strefy ochrony pośredniej wewnętrznej studni nr II ujęcia wody „Bukowa”, z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 4 i 5.

§ 25.1. Obszar funkcjonalny 09.TG, o łącznej pow. ok. 19,26 ha, obejmuje tereny położone po północno – zachodniej stronie linii kolejowej Kielce

– Częstochowa, naprzeciw zakładu przeróbczego. W skład tego obszaru wchodzi teren określony podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 09.MW-1, o pow. ok. 0,44 ha – stanowiący fragment mieszkaniowego osiedla wielorodzinnego, którego pozostałe części są położone poza granicami terenu górniczego i do którego odnoszą się ustalenia planu ogólnego pod symbolem 8.1-MW.
- 2) teren 09.MR-1, o pow. ok. 1,25 ha – obejmujący część istniejącej zabudowy zagrodowej wsi Skorków, z dopuszczeniem zabudowy i robót budowlanych w zakresie określonym w § 15 ust. 10 i 12,
- 3) teren 09.RP-1, o pow. ok. 0,75 ha – obejmujący pozostawione w dotychczasowym użytkowaniu grunty rolne z istniejącą zabudową zagrodową w strefie ograniczonego użytkowania linii kolejowej, z uprawnieniami i ograniczeniami w stosunku do zabudowy, o których mowa w § 15 ust. 11 i 12,
- 4) teren 09.RP-2, o pow. ok. 8,06 ha – obejmuje grunty rolne z pozostawieniem ich w dotychczasowym użytkowaniu, z dopuszczeniem zalesień na warunkach określonych w § 15 ust. 14, z istniejącą rozproszoną zabudową zagrodową oraz niewielkimi enklawami zalesień i zadrzewień,
- 5) teren 09.ZC-1, o pow. ok. 0,07 ha – stanowiący fragment czynnego cmentarza grzebalnego, położonego w przeważającej części poza granicami terenu górniczego i w całości podlegającego ustaleniom planu ogólnego pod symbolem 8.19-ZC, z zakazem zabudowy w zasięgu 50 m od jego ogrodzenia,
- 6) teren 09.ZL-1, o pow. ok. 8,69 ha – obejmujący grunty rolne w zasięgu strefy ochronnej, o której mowa w § 13 ust. 2, przeznaczone do zazielenienia i zadrzewienia, z przyczyn i na zasadach omówionych w § 13 ust. 2, z uwzględnieniem § 25 ust. 4.

2. Obszar 09.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

3. Istniejącą na terenie 09.RP-2 zabudowę pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu, z dopuszczeniem budowy obiektów i robót budowlanych, o których mowa w § 15 ust. 11 i 12, bez możliwości wznoszenia na tym terenie obiektów budowlanych poza istniejącymi siedliskami.

4. Dopuszcza się zmniejszenie zasięgu zazielenienia i zadrzewienia na terenie 09.ZL-1 lub rezygnację z takiego zagospodarowania tego terenu, jeżeli badania kontrolne wykażą ustabilizowane zmniejszenie uciążliwości zakładu przeróbczego w kierunku północno – zachodnim lub jeżeli zostanie

zwiększona skuteczność bariery ochronnej np. poprzez zadrzewiony nasyp ziemny wzdłuż linii kolejowej, przy braku innych ujemnych skutków dla środowiska i zagospodarowania na terenach sąsiednich. Grunty nie objęte zazieleniem i zadrzewieniem powinny pozostać w dotychczasowym rolniczym użytkowaniu, bez prawa zabudowy.

5. W granicach obszaru 09.TG znajduje się nieuściślona rezerwa terenu pod drogę o parametrach drogi gminnej 15.KDG, stanowiąca obejście zabudowanych terenów osiedla Bukowa od przejazdu kolejowego do drogi powiatowej 14.KDP, z warunkiem wprowadzenia stosownej zmiany do ustaleń planu ogólnego w odniesieniu do terenu położonego poza zasięgiem planu miejscowego.

§ 26.1. Obszar funkcjonalny 10.TG, o łącznej pow. ok. 5,15 ha, obejmuje tereny położone po północnej stronie linii kolejowej Kielce – Częstochowa i drogi powiatowej, naprzeciw zakładu przerobczego. W skład tego obszaru wchodzi teren określony podziałem wewnętrznym i oznaczone w rysunku planu:

- 1) teren 10.MR-1, o pow. ok. 0,59 ha – obejmujący część istniejącej zabudowy zagrodowej wsi Skorków, z dopuszczeniem zabudowy i robót budowlanych w zakresie określonym w § 15 ust. 10 i 12 i z postulatem strefowej zabudowy, o której mowa w § 15 ust. 13,
- 2) teren 10.RP-1, o pow. ok. 4,56 ha – obejmujący pozostawione w dotychczasowym użytkowaniu grunty rolne z istniejącą zabudową w strefie ograniczonego użytkowania linii kolejowej, z uprawnieniami i ograniczeniami w stosunku do zabudowy, o których mowa w § 15 ust. 11 i 12, bez prawa zabudowy poza istniejącymi siedliskami oraz z dopuszczeniem zalesień na warunkach określonych w § 15 ust. 14.

2. Obszar 10.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

3. Część terenu 10.RP-1 znajduje się w zasięgu strefy ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wody „Skorków”, z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 5.

§ 27.1. Obszar funkcjonalny 11.TG, o łącznej pow. ok. 1,49 ha, obejmuje tereny położone po południowej stronie linii kolejowej Kielce – Częstochowa

i po zachodniej stronie drogi powiatowej. W skład tego obszaru wchodzi teren określony podziałem wewnętrznym i oznaczony w rysunku planu:

- 1) teren 11.MR-1, o pow. ok. 0,37 ha – obejmujący część istniejącej zabudowy zagrodowej wsi Skorków, z dopuszczeniem zabudowy i robót budowlanych w zakresie określonym w § 15 ust. 10 i 12,
- 2) teren 11.RP-1, o pow. ok. 1,12 ha – obejmujący pozostawione w dotychczasowym użytkowaniu grunty rolne z istniejącą zabudową w strefie ograniczonego użytkowania linii kolejowej, z uprawnieniami i ograniczeniami w stosunku do zabudowy, o których mowa w § 15 ust. 11 i 12, bez prawa zabudowy poza istniejącymi siedliskami.

2. W granicach terenu 11.RP-1 przebiega rów otwarty, oznaczony symbolem 25.D-2, o pow. ok. 0,20 ha, odprowadzający do odbiornika wody złożowe i opadowe z zakładu górniczego i przeróbczego, o którym mowa w § 31 pkt 5, z dopuszczeniem robót modernizacyjnych, związanych z jego funkcją.

3. Obszar 11.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

4. Obszar 11.TG znajduje się w zasięgu strefy ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wody „Skorków”, z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 5.

§ 28.1. Obszar funkcjonalny 12.TG, o łącznej pow. ok. 7,39 ha, obejmuje tereny położone po południowej stronie linii kolejowej Kielce – Częstochowa oraz po wschodniej i północnej stronie drogi powiatowej. W skład tego obszaru wchodzi teren określony podziałem wewnętrznym i oznaczony w rysunku planu:

- 1) teren 12.MR-1, o pow. ok. 5,25 ha – obejmujący część istniejącej zabudowy zagrodowej wsi Skorków, z dopuszczeniem zabudowy i robót budowlanych w zakresie określonym w § 15 ust. 10 i 12 i z postulatem strefowej zabudowy, o której mowa w § 15 ust. 13,
- 2) teren 12.RP-1, o pow. ok. 2,14 ha – obejmujący pozostawione w dotychczasowym użytkowaniu grunty rolne bez prawa do ich zabudowy, z dopuszczeniem zalesienia gruntów na warunkach określonych w § 15 ust. 14.

2. Na granicy terenu 12.RP-1 z terenem górniczym przebiega rów otwarty, oznaczony symbolem 25.D-2, odprowadzający wody złożowe i

opadowe z zakładu górniczego i przeróbczego, o którym mowa w § 31 pkt 4, z dopuszczeniem robót modernizacyjnych, związanych z jego funkcją.

3. Obszar 12.TG znajduje się w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 – Małogoszcz, o którym i ograniczeniach w jego zasięgu jest mowa w § 12 ust. 5.

4. Część obszar 12.TG znajduje się w zasięgu strefy ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wody „Skorków”, z ograniczeniami, o których mowa w § 30 ust. 5.

§ 29.1. Na układ komunikacyjny, obsługujący obszary funkcjonalne położone w granicach terenu górniczego, składają się oznaczone w rysunku planu:

- 1) linia kolejowa 13.KK, o pow. ok. 8,00 ha – relacji Kielce – Częstochowa, dwutorowa, zelektryfikowana, z zakładową boczną kolejową, połączoną torem dojazdowym ze stacją PKP Małogoszcz, do której mają odniesienie ustalenia planu ogólnego pod symbolem 21.KK,
- 2) droga powiatowa 14.KDP, o pow. ok. 2,49 ha – relacji Gruszczyń – Skorków – Leśnica (Nr 15405), skrzyżowana z linią kolejową i boczną wiaduktem kolejowym, o którym mowa w § 6 ust. 4,
- 3) droga 15.KDG, o pow. ok. 1,81 ha – relacji Cieśle – Bukowa – Skorków (Nr 1534004), skrzyżowana strzeżonym przejazdem kolejowym z linią kolejową, planowana do zaliczenia jej do kategorii dróg gminnych, stąd zwana w planie „drogą gminną”,
- 4) wewnętrzna droga zakładowa 16.KDw z parkingiem, o pow. ok. 1,62 ha – łącząca od strony zachodniej zakład przeróbczy, zakład górniczy i zespół mieszkalno – pomocniczy z drogą gminną 15.KDG,
- 5) droga wewnętrzna 17.KDw, o pow. ok. 0,37 ha – łącząca od strony wschodniej zakład przeróbczy i przyległą zabudowę zagrodową z drogą powiatową 14.KDP.

2. Układ komunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, służy do ekspedycji kolejowej i drogowej produktów zakładów górniczego i przeróbczego, do dowozu potrzebnych materiałów i do obsługi obszarów położonych w granicach terenu górniczego. Układ ten pozostawia się bez zmian, z zastrzeżeniem ust. 5 i przy założeniu niezbędnej modernizacji układu drogowego, celem poprawienia jego parametrów technicznych.

3. Brak danych dotyczących uciążliwego oddziaływania na środowisko ruchu kolejowego nie pozwala na zmniejszenie zasięgu strefy ograniczonego

użytkowania wzdłuż linii kolejowej do wartości założonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Krasocin. Stąd dla tego obszaru obowiązują nadal ograniczenia wynikające z planu ogólnego, dotyczące odległości budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej nie mniejszej niż 40 m od granic terenu kolejowego i 100 m od osi skrajnego toru, rzutujące na ustalenia, o których mowa w § 15 ust. 11.

4. Utrwalona zabudowa wzdłuż istniejącej drogi powiatowej i wzdłuż fragmentu drogi gminnej, a także zasięg uciążliwości zakładu górniczego, wpływają na zmniejszenie szerokości drogi powiatowej w liniach rozgraniczających oraz szerokości stref ograniczonego użytkowania, o jakich mowa w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Krasocin, do wartości ustalonych planem, przy czym mieszczą się one w granicach dopuszczalnych przez to studium.

5. Postuluje się rozważenie zaliczenia drogi wewnętrznej 17.KDw do kategorii dróg gminnych, podyktowane obsługą przez tę drogę przyległej zabudowy zagrodowej, a także planuje się zachowanie parametrów i ograniczeń w jej obudowie, określonych dla drogi 15.KDG.

6. Ustala się następujące parametry techniczne dróg i ograniczenia w ich obudowie:

1) droga powiatowa 14.KDP:

a) szerokość w liniach rozgraniczających	- 16 m,
b) szerokość jezdni	- 7 m,
c) obustronne chodniki w granicach zabudowy	- po 1,5 m,
d) obustronne pasy zieleni przy jezdni
z odwodnieniem drogi	- po 3 m,
e) minimalna odległość budynków mieszkalnych
od krawędzi jezdni	- 15 m,
f) minimalna odległość budynków niemieszkalnych
od krawędzi jezdni	- 8 m,
g) prędkość projektowa w granicach zabudowy	- 40 km/h,

2) droga gminna 15.KDG:

a) szerokość w liniach rozgraniczających	- 15 m,
b) szerokość jezdni	- 6 m,
c) obustronne chodniki w granicach zabudowy	- po 1,5 m,
d) obustronne pasy zieleni przy jezdni
z odwodnieniem drogi	- po 3 m,
e) minimalna odległość budynków mieszkalnych
od krawędzi jezdni	- 15 m,
f) minimalna odległość budynków niemieszkalnych	

od krawędzi jezdni	- 8 m,
g) prędkość projektowa w granicach zabudowy	- 30 km/h,
- 3) droga wewnętrzna 16.KDw:
a) szerokość w liniach rozgraniczających	- 10 - 12 m,
b) szerokość jezdni	- 6 m,
c) obustronne chodniki w granicach zabudowy	- po 2 m,
d) minimalna odległość budynków
od krawędzi jezdni	- 8 m,
e) minimalna odległość budynków
niemieszkalnych od krawędzi jezdni	- 6 m,
f) prędkość projektowa	- 30 km/h.

7. Drogi nie objęte ustaleniami ust. 1-6, stanowiące wewnętrzne drogi technologiczne, drogi dojazdowe do urządzeń oraz do gruntów rolnych i leśnych, pozostają do użytkowania według stanu istniejącego z możliwością ich zmian, wynikających z bieżących potrzeb.

§ 30.1. Znajdujące się w granicach terenu górniczego trzy ujęcia wód podziemnych oznaczone w rysunku planu:

- 1) ujęcie „Bukowa” - pracujące w oparciu o dwie czynne studnie głębinowe: studnia II o wydajności $69,3 \text{ m}^3 / \text{h}$ -oznaczona symbolem 19.WZ-1 i studnia III o wydajności $71,9 \text{ m}^3 / \text{h}$ - oznaczona symbolem 19.WZ- 2, eksploatowane przez zakład LHOIST BUKOWA Sp. z o. o. na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, udzielonego decyzją Wojewody Świętokrzyskiego znak: OSR.II-6811/9/2001 z dnia 27.03.2001 r., zaopatrujące w wodę, z wykorzystaniem zbiornika wyrównawczego - oznaczonego symbolem 19.WZw, przedsiębiorcę, zespół mieszkalno – pomocniczy, zabudowę jednorodzinną i wielorodzinną osiedla Bukowa oraz zachodnią część zabudowy wsi Skorków,
- 2) ujęcie 20.WZ „Skorków” – o zasobach eksploatacyjnych $68,0 \text{ m}^3 / \text{h}$, zatwierdzonych decyzją Wojewody Kieleckiego znak: OS.I-6210/194/95 z dnia 15 września 1995 r., zaopatruje w wodę zachodnią część wsi Skorków, za pośrednictwem położonej przy nim stacji wodociągowej,
- 3) ujęcie 21.WZ „Cieśle” - pracujące w oparciu o dwie studnie głębinowa o wydajności $21,6 \text{ m}^3 / \text{h}$ i $30,0 \text{ m}^3 / \text{h}$, eksploatowane w oparciu o pozwolenie wodnoprawne Wojewody Kieleckiego znak: OS.I-6210/240/94 z dnia 26 listopada 1994 r. i zaopatrujące w wodę wsie Cieśle i Występy podlegają uwarunkowaniom, o których mowa w § 12 ust. 6.

2. Dla ujęć wód podziemnych, o których mowa w ust. 1, ustanowiono następujące strefy ochronne:

- 1) dla ujęcia „Bukowa”:
 - a) strefę ochrony bezpośredniej – o wymiarach 18 x 16 m wokół studni II i 9,7 x 15,2 m wokół studni III,
 - b) strefę ochrony pośredniej wewnętrznej – o promieniu 300 m wokół studni II i o promieniu 132 m wokół studni III,
 - c) strefę ochrony pośredniej zewnętrznej – według rysunku planu,
- 2) dla ujęcia „Skorków”:
 - a) strefę ochrony bezpośredniej – obejmującą teren stacji wodociągowej,
 - b) strefę ochrony pośredniej wewnętrznej – obejmującą obszar o promieniu 39 m wokół studni,
 - c) strefę ochrony pośredniej zewnętrznej – obejmującą obszar o promieniu 405 m wokół studni,
- 3) dla ujęcia „Cieśle”:
 - a) strefę ochrony bezpośredniej – o wymiarach 34 x 68 m,
 - b) strefę ochrony pośredniej wewnętrznej – obejmującą obszar o promieniu 40 m wokół studni,
 - c) strefę ochrony pośredniej zewnętrznej – obejmującą obszar o promieniu 290 m wokół studni.

3. W strefie ochrony bezpośredniej zabrania się:

- a) budownictwa nie związanego ściśle z pracą wodociągu,
- b) zajmowania terenu na inne cele poza ujmowaniem wody i pracą urządzeń z tym związanych,
- c) przebywania osób nie zatrudnionych przy urządzeniach służących do poboru wody,
- d) wprowadzania i pobytu zwierząt,
- e) wjazdu pojazdów, za wyjątkiem niezbędnych przy usuwaniu awarii i wykonywaniu remontów.

4. W strefie ochrony pośredniej wewnętrznej zakazuje się:

- a) odprowadzenia ścieków do wód powierzchniowych i do ziemi,
- b) rolniczego wykorzystania ścieków i gnojowicy,
- c) składowania lub gromadzenia śmieci i odpadów, które mogą zanieczyścić wody gruntowe,
- d) urządzania pastwisk i pojenia zwierząt gospodarskich,
- e) urządzania obozowisk i parkingów,
- f) mycia pojazdów mechanicznych,
- g) stosowania nawozów sztucznych i chemicznych środków ochrony roślin,
- h) zakładania gospodarstw ogrodniczych i sadowniczych o intensywnej uprawie owoców i warzyw,

- i) budowy dróg publicznych,
- j) budowy osiedli mieszkaniowych i wielorodzinnych.

Ponadto w strefie ochrony pośredniej wewnętrznej ujęcia „Bukowa” obowiązuje zakaz:

- k) lokalizowania zespołów garaży,
- l) wykonywania odwodnień górniczych i budowlanych,
- m) wykonywania robót melioracyjnych i wykopów ziemi.

5. W strefach ochrony pośredniej wewnętrznej i zewnętrznej zakazuje się:

- a) lokalizowania nowych ujęć wód podziemnych,
- b) lokalizowania wysypisk i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,
- c) zakładania cmentarzy i grzebania zwierząt,
- d) wykonywania wierceń i odkrywek, wydobywania kopalin,
- e) przechowywania i składowania odpadów promieniotwórczych,
- f) lokalizacji zbiorników i rurociągów do magazynowania lub transportu produktów ropopochodnych, olejów, materiałów łatwopalnych lub innych substancji chemicznych,
- g) lokalizowania zakładów przemysłowych i ferm chowu zwierząt,
- h) wznoszenia urządzeń i wykonywania robót lub czynności, które mogą zmniejszyć przydatność wody lub wydajność ujęcia.

6. Do studni II ujęcia wody „Bukowa” oraz do zbiornika wyrównawczego dla tego ujęcia prowadzą drogi wewnętrzne od drogi gminnej 15.KDG, pozostające w dotychczasowym użytkowaniu. Studnia III ujęcia wody „Bukowa” oraz ujęcia wody „Skorków” i „Cieśle” posiadają dostęp do istniejących dróg ogólnodostępnych.

7. Ujęcia wód podziemnych, o których mowa w ust. 1, zapewniają z nadmiarem istniejące zapotrzebowanie na wodę i pozostają w dotychczasowym użytkowaniu, z możliwością zmian, jakie spowodowane być mogą w wyniku dalszej działalności górniczej. Zmiany nie mogą ograniczyć zaopatrzenia w wodę odbiorców tych ujęć.

§ 31.1. Na układ infrastruktury technicznej, obsługujący obszary funkcjonalne położone w granicach terenu górniczego i przechodzącej przez teren górniczy składają się:

- 1) sieć wodociągowa 22.W - łącząca ujęcia wody „Bukowa” ze zbiornikiem wyrównawczym oraz obsługująca z tego ujęcia odbiorców wewnątrz i na zewnątrz terenu górniczego, o których mowa w § 30 ust. 1 pkt 1,

- 2) sieć wodociągowa 23.W - łącząca ujęcie wody „Skorków” i stację wodociągową z odbiorcami wewnątrz i na zewnątrz terenu górniczego, o których mowa w § 30 ust. 1 pkt 2,
- 3) sieć wodociągowa 24.W - łącząca ujęcie wody „Cieśle” z odbiorcami na zewnątrz terenu górniczego, o których mowa w § 30 ust. 1 pkt 3,
- 4) rurociąg 25.D-1 – odwadniający kopalnię i doprowadzający wody złożowe i opadowe z terenu kopalni do osadnika na rowie otwartym 25.D-2,
- 5) rów otwarty 25.D-2 - odprowadzający wody złożowe z zakładu górniczego oraz wody opadowe z zakładów górniczego i przeróbczego do odbiornika, o którym mowa w § 6 ust.2,
- 6) sieć kanalizacyjna 26.K - odprowadzająca ścieki socjalno –bytowe oraz z mycia samochodów z terenu zakłady przeróbczego i zespołu mieszkalno – pomocniczego do oczyszczalni mechaniczno – biologicznej, położonej poza terenem górniczym, o której mowa w § 6 ust. 7,
- 7) sieć elektroenergetyczna 27.E - o napięciu 15 kV doprowadzona do głównej podstacji zasilającej na terenie zakładu przeróbczego, napowietrzna, z częścią kablową na terenie zakładu przeróbczego, ze strefą ograniczonego użytkowania ustaloną orientacyjnie na 7,5 m od osi słupów, z możliwością uściślenia odległości do koron drzew i do zabudowy w oparciu o przepisy szczególne,
- 8) napowietrzna sieć elektroenergetyczna 28.E - o napięciu 15 kV, zasilająca za pośrednictwem transformatorów sieci niskiego napięcia, obsługujące istniejącą zabudowę oraz obiekty gospodarki wodnej, ze strefą ograniczonego użytkowania jak w pkt 7,
- 9) linia światłowodowa 29.T - łącząca stację kontenerową w rejonie parkingu z Krasocinem poprzez Bukową, Występy i Gruszczyn.

2. Układ infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się do dalszego użytkowania, z dopuszczeniem zmian nie naruszających układu przestrzennego w granicach terenu górniczego.

DZIAŁ IV

USTALENIA KOŃCOWE

Rozdział 1

Postanowienia uzupełniające

§ 32. W celu naliczenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 3 powołanej na wstępie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, ustala się stawkę procentową w wysokości 15 % wzrostu wartości nieruchomości.

§ 33.1. Grunty rolne i leśne objęte planem miejscowym przeznacza się na cele nierolnicze i nieleśne w zakresie tym planem określonym, przy uwzględnieniu zgody na takie przeznaczenie, jaką uzyskano stosownie do wymagań przepisów szczególnych.

2. Przeznaczenie planem miejscowym gruntów na cele leśne, z uwzględnieniem rekultywacji w kierunku leśnym, następuje z dniem przystąpienia do czynności i działań zakończonych faktycznym zalesieniem tych gruntów.

3. Wyłączenie z produkcji gruntów leśnych objętych zgodą, o której mowa w ust. 1, wymaga uzyskania odpowiedniej decyzji w trybie powołanych w ust. 1 przepisów szczególnych.

§ 34. 1. Tereny objęte planem, z zastrzeżeniem ust. 2, mogą być wykorzystane w sposób dotychczasowy do czasu zagospodarowania zgodnego z ich przeznaczeniem, bez możliwości tymczasowej zabudowy terenów na których plan miejscowy nie dopuszcza zabudowy.

2. Dopuszczalne czasowe zalesienie i czasowe rolnicze wykorzystanie gruntów przeznaczonych planem miejscowym na cele nierolnicze i nieleśne nie zmienia nierolniczego i nieleśnego przeznaczenia tych gruntów.

Rozdział 2 Przepisy końcowe

§ 35. W odniesieniu do obszarów objętych granicami terenu górniczego, z wyłączeniem terenów 08.MN-1, 09.MW-1, 09.ZC-1, 13.KK i zasięgu strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż linii kolejowej, tracą moc ustalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego, uchwalonego uchwałą Nr 38/V/94 Rady Gminy w Krasocinie z dnia 10 listopada 1994 roku (Dz. Urz. Woj. Kiel. Nr 11 poz. 129).

§ 36. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

§ 37. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy w Krasocinie.

§ 38. Uchwała obowiązuje po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dziennik Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Gminy
w Krasocinie

Jan Zieliński